

NACRT

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
KAZNENOG ZAKONA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA

Članak 1.

U Kaznenom zakonu (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15 – ispravak i 101/17), u članku 12. stavak 2. briše se.

Članak 2.

Iza članka 18. dodaje se članak 18.a s naslovom iznad njega koji glasi:

„Posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena

Članak 18. a

Kazneni postupak radi primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske ne može se pokrenuti ako je u državi ugovornici Konvencije o provedbi sporazuma iz Schengena kazneni postupak zbog istog djela i u odnosu na istog počinitelja pravomoćno dovršen pod uvjetom da je, ako je izrečena kazna ta kazna i izvršena ili je trenutačno u postupku izvršenja ili se više, prema zakonima ugovorne stranke koja ju je izrekla, ne može izvršiti.“

Članak 3.

U članku 55. stavku 8. broj: „5.“ zamjenjuje se brojem: „6.“

Članak 4.

U članku 57. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5)Vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne ne teče za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne.“

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 5.

U članku 76. stavku 1. iza broja i riječi: „XVII. ovoga Zakona“ dodaju se riječi: „za koje je izrečena kazna zatvora“.

U stavku 2. riječi: „jednu godinu“ zamjenjuju se riječima: „tri godine“, a riječi: „tri godine“ zamjenjuju se riječima: „pet godina“.

Članak 6.

U članku 79. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Predmete i sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela sud može oduzeti.

(3) Predmete i sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka, sud može oduzeti i kada počinitelj protupravne radnje nije kriv.“.

Članak 7.

U članku 81. stavku 2. iza riječi i broja: „teškog ubojstva (članak 111.),“ dodaju se riječi i brojevi: „, teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166. stavak 3.),“.

Članak 8.

U članku 82. stavku 3. iza riječi i broja: „članka 166.“ dodaje se riječ i brojevi: „, stavka 1. i 2.“.

Članak 9.

U članku 83. stavku 2. iza riječi i broja: „teškog ubojstva (članak 111.),“ dodaju se riječi i brojevi: „,teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166. stavak 3.),“.

Članak 10.

U članku 87. stavci 22. i 25. mijenjaju se i glase:

„(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist ostvarena počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela kao i svaka druga korist koja je ostvarena od neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba koja je pretrpjela fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda koji su izravna posljedica kaznenog djela. Žrtvom kaznenog djela smatraju se i bračni i izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.“.

Članak 11.

U članku 97. stavku 1. točki 6., na oba mjesta, iza riječi: „nuklearnog,“ dodaje se riječ: „radiološkog,“.

U stavku 1. iza točke 9. dodaje se točka 10. koja glasi:

„10. ometa rad računalnog sustava kritične infrastrukture,“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

Članak 12.

U članku 98. stavku 1. riječ i broj: „članka 101.“ zamjenjuje se riječi i brojem : „članka 102.“.

Članak 13.

U članku 100. iza riječi: „udruženju radi“ dodaju se riječi: „počinjenja ili“, a iza broja:“ 97.“ briše se zarez i dodaju se riječi: „ili počinjenja kaznenog djela iz“.

Članak 14.

U članku 101. iza riječi: „za počinjenje“ dodaju se riječi: „ili doprinos u počinjenju“, a iza broja: „97.“ briše se zarez i dodaju se riječi: „ili za počinjenje kaznenog djela iz“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Tko prima upute ili samostalno stječe znanja o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 97. ili počinjenje kaznenog djela iz članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.“.

Članak 15.

Iza članka 101. dodaje se članak 101.a s naslovom iznad njega koji glasi:

„Putovanje u svrhu terorizma
Članak 101.a

Tko putuje u svrhu počinjenja ili doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97. ili počinjenja kaznenog djela iz članka 101. i članka 102. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.“.

Članak 16.

U članku 107. stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(5) Kaznom iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se tko izvadi ili presadi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus ako je znao ili je morao i mogao znati da je za njega darivatelj dobio novčanu naknadu ili drugu korist.“.

(6) Tko oglašava potrebu ili dostupnost ljudskog organa, tkiva, stanice, zametka, fetusa ili mrtvog tijela radi ponude ili traženja novčane naknade ili druge koristi, kaznit će se kaznom zatvor do tri godine.“.

Članak 17.

U članku 158. stavku 1. riječi: „jedne do deset“ zamjenjuju se riječima: „tri do dvanaest“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

U stavku 4. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“, a riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

U stavku 6. riječ: „osam“ zamjenjuje se riječju: „deset“.

Članak 18.

U članku 159. stavku 1. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

Članak 19.

U članku 160. stavku 1. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječi: „tri“.

U stavku 2. riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

U stavku 3. slovo i broj: „i 2.“ brišu se.

Članak 20.

U članku 161. stavku 1. riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

U stavku 2. riječ: „jedne“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

Stavak 3. briše se.

Članak 21.

U članku 162. stavku 1. riječi: „jedne do deset“ zamjenjuju se riječima: „tri do dvanaest“.

U stavku 2. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

U stavku 4. riječi: „šest mjeseci do pet“ zamjenjuju se riječima: „jedne do osam“.

Članak 22.

U članku 163. stavku 1. riječ: „osam“ zamjenjuje se riječju: „deset“.

Članak 23.

U članku 164. stavku 1. riječ: „osam“ zamjenjuje se riječju: „deset“.

U stavku 2. riječ: „deset“ zamjenjuje se riječju: „dvanaest“.

Članak 24.

U članku 165. stavku 1. riječi: „do tri godine“ zamjenjuju se riječima: „od šest mjeseci do pet godina“.

Članak 25.

U članku 166. stavku 1. iza broja i riječi: „164. stavka 1.“ dodaje se slovo i broj: „ i 2.“.

U stavku 2. broj: „2.“ zamjenjuju se brojem: „3.“.

Članak 26.

Naslov iznad članka 200. i članak 200. mijenjaju se i glase:

„Uništavanje zaštićenih dijelova prirode

(1) Tko protivno propisima usmrti, uništi, posjeduje, hvata ili uzima jedinku strogo zaštićene vrste ili drugi zaštićeni dio prirode, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelom iz stavka 1. ovoga članka izazove značajno smanjenje broja jedinki u populaciji ili izazove njezino istrebljenje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema neznatnom broju jedinki strogo zaštićene vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode i neznatno je utjecalo na očuvanje te vrste ili drugog zaštićenog dijela prirode.“

Članak 27.

Članak 201. mijenja se i glasi:

„(1) Tko protivno propisima uništi ili izazove znatno pogoršanje staništa ciljnih vrsta područja ekološke mreže ili znatno pogoršanje ciljnog stanišnog tipa područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema prioritetnoj vrsti ili stanišnom tipu područja ekološke mreže, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stavka 2. ovog članka kaznit će se tko protivno propisima uništi ili oštetiti područje razmnožavanja ili odmaranja ili gnijezdo strogo zaštićene vrste u mjeri koja značajno utječe na stanje očuvanja te vrste.

(4) Tko kazneno djelo iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.“.

Članak 28.

Naslov iznad članka 202. i članak 202. mijenjaju se i glase:

„Trgovanje divljim vrstama

(1) Tko protivno propisima o zaštiti divljih vrsta trguje, uvozi, izvozi ili prevozi živu ili mrtvu jedinku divlje vrste, njezine dijelove ili prerađevine dobivene iz nje, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema nezatnoj količini jedinki i nezatno je utjecalo na očuvanje te vrste.“.

Članak 29.

U članku 214. stavku 5. iza broja i riječi: „202. stavka 1.“ brišu se slovo i broj: „i 2.“.

U stavku 7. iza broja i riječi: „202. stavka“ broj: „3.“ zamjenjuje se brojem: „2.“

Članak 30.

U članku 227. stavku 4. riječ: „dvanaest“ zamjenjuje se riječju: „petnaest“.

Članak 31.

Članak 265. mijenja se i glasi:

„(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja ili lažnog prikazivanja njezinog nezakonitog podrijetla ili

pomaganja počinitelju ili sudioniku kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist da izbjegne kazneni progon ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva ili lažno prikazuje pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom.

(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.

(4) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na drugi način olakša počinjenje kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka.

(5) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(6) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 5. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(7) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 6. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi, počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(8) Počinitelja iz stavka 1. do 6. ovoga članka koji dobrovoljno bitno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.

(9) Imovinska korist, predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. do 5. ovog članka, oduzet će se, a prava utvrditi ništetnim.“

Članak 32.

U članku 266. stavku 1. iza riječi: „sustavu“ dodaju se riječi: „ili nekom njegovom dijelu“.

Članak 33.

Članak 268. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično, ošteti, izmjeni, izbriše, uništi ili prikrije tuđe računalne podatke ili programe ili onemogućiti pristup tuđim računalnim podacima ili programima, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“ .

Članak 34.

U članku 272. stavku 1. iza riječi: „posjeduje“ dodaje se zarez i riječ: „distribuirati“.

U stavku 2. iza riječi: „posjeduje“ dodaje zarez i riječ: „distribuirati“.

Članak 35.

Iza članak 315. dodaje se članak 315.a s naslovom iznad njega koji glasi:

„Prisila prema zdravstvenom radniku

Članak 315.a

(1) Tko doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika koji zdravstvenu djelatnost obavlja kao javnu službu, silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječiti u obavljanju njegove zdravstvene djelatnosti, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka doveden u opasnost život ili tijelo doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika ili mu je nanesena tjelesna ozljeda ili je uporabljeno oružje ili opasno oruđe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka koji je bio izazvan protuzakonom, bezobzirnim ili grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika, može se osloboditi kazne.“

Članak 36.

Članak 386. mijenja se i glasi:

„Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.),

2. Direktiva 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o izmjeni Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 280, 27.10.2009.),

3. Direktiva 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008.),

4. Direktiva 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008.),

5. Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009.),
6. Direktiva 2010/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010.),
7. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprječavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.),
8. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.),
9. Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14.8.2013.),
10. Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21.5.2014.),
11. Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014.),
12. Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017.),
13. Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017.),
14. Okvirna odluka Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima (SL L 182, 5.7.2001.),
15. Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.),
16. Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL L 335, 11.11.2004.),
17. Okvirna odluka Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom (SL L 68, 15.3.2005.),

18. Okvirna odluka Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima (SL L 328, 6.12.2008.),

19. Konvencija o provedbi Sporazuma iz Schengena (SL L 239, 22.9.2000.),

20. Konvencija od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27.11.1995, str. 49),

21. Protokol od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996, str. 2),

22. Drugi Protokol od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997, str. 12).“.

Članak 37.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Kazneni zakon (Narodne novine, broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 – ispravak i 101/17 u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) donesen je 2011., a stupio je na snagu 1. siječnja 2013. Od svog donošenja Kazneni zakon izmijenjen je tri puta, te je jednom ispravljen. Prvi put je izmijenjen 2012., prije stupanja na snagu, tako da su prve izmjene stupile na snagu danom stupanja na snagu Kaznenog zakona, drugi put 2015., zbog uočenih problema u praksi, potrebe dodatnog usklađenja s pravnom stečevinom Europske unije i međunarodnim dokumentima te zbog potrebe da se Kazneni zakon nomotehnički i jezično doradi, dok su treće izmjene i dopune, one iz 2017., inicirane potrebom usklađenja nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije na području zlouporabe tržišta kapitala.

Tijekom izrade Kaznenog zakona velika pozornost posvećivana je analizi međunarodnih standarda i njihovoj implementaciji u kazneno materijalno zakonodavstvo, slijedom čega je Republika Hrvatska dobila suvremeni i europski zakon usklađen s brojnim međunarodnim dokumentima-direktivama, okvirnim odlukama, konvencijama, preporukama.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU OVIM ZAKONOM

Ovim Prijedlogom zakona predlažu se četvrte izmjene i dopune Kaznenog zakona, a razlog za to je prvenstveno usklađenje nacionalnog kaznenog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije. Usklađenje nacionalnog kaznenog zakonodavstva potrebno je izvršiti na području suzbijanja terorizma kroz transponiranje i implementaciju Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88/6, 31. 3. 2017.) – u daljnjem tekstu: Direktiva o suzbijanju terorizma. Iako je kazneno materijalno zakonodavstvo, kroz dosadašnje postupke transponiranja i implementacije sekundarnih izvora prava Europske unije - Okvirne odluke Vijeća od 13.6. 2002. o suzbijanju terorizma 2002/475/PUP (SL L 164/3, 22.6.2002.) i Okvirne odluke Vijeća 2008/919/JHA od 28.11.2008. o izmjenama i dopunama Okvirne odluke od 13. lipnja 2002. o borbi protiv terorizma (SL L 330/21, 9.12.2008) u velikoj mjeri usklađeno s odredbama predmetne Direktive, ipak bilo je potrebno je učiniti određene izmjene i dopune u odnosu na kazneno djelo terorizma iz članka 97. Kaznenog zakona i kaznena djela povezana s terorizmom iz članka 98. do članka 103. Kaznenog zakona. S tim u svezi, predlagatelj ovim Prijedlogom zakona kroz inkriminiranje primanja obuke za terorizam predlaže dopunu članka 101. Kaznenog zakona, kao i propisivanje samostalnog kaznenog djela-putovanje u svrhu terorizma u članku 101 a Kaznenog zakona. Potonje inkriminacije ne predstavljaju apsolutnu novost jer su iste sukladno Kaznenom zakonu već obuhvaćene kaznenim djelom pripremanja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom propisanim u članku 103.

Kaznenog zakona. S obzirom da Direktiva o suzbijanju terorizma u članku 14. stavku 3., zahtjeva sankcioniranje za pokušaj kaznenog djela iz članka 9. (putovanje u svrhu terorizma), njegovo podvođenje pod inkriminaciju iz članka 103. Kaznenog zakona koje je po svojoj naravi nesamostalno kazneno djelo ili delicta preparata čije je biće prošireno na sve moguće pripreme radnje, onemogućavalo bi kažnjavanje za pokušaj koji bi već bio obuhvaćen pojmom pripremanja.

U odnosu na suzbijanje prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Europske unije analiza nacionalnog kaznenog zakonodavstva pokazala je njegovu usklađenost s Direktivom (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198/29, 28.7.2017) – u daljnjem tekstu: PIF Direktiva. Predmetnim sekundarnim izvorom prava Europske unije zamjenjuje se Konvencija o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316/49, 27.11.1995), u daljnjem tekstu: PIF Konvencija. PIF Direktiva uspostavlja minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i vrste te visine kaznenopravnih sankcija koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela počinjenih na štetu financijskih interesa Europske unije. Analizom predmetne Direktive uočeno je kako je nacionalno kazneno zakonodavstvo već usklađeno sa zahtjevima koje Direktiva postavlja pred države članice. S tim u svezi, kaznena djela iz članka 3. PIF Direktive kojima se štite financijski interesi Europske unije po svom zakonskom opisu odgovaraju kaznenim djelima: utaje poreza ili carina (članak 256. Kaznenog zakona), subvencijskoj prijevari (članak 258. Kaznenog zakona) i prijevari u gospodarskom poslovanju (članak 247. Kaznenog zakona). Kako osim navedenih protupravnih postupanja iz članka 3. PIF Direktive, ista u članku 4. definira i druga kaznena djela počinjenje kojih štetno utječe na financijske interese Europske unije, analizom propisanih protupravnih postupanja uočeno je kako ista odgovaraju kaznenim djelima: pranja novca (članak 265. Kaznenog zakona), primanja mita (članak 293. Kaznenog zakona), davanja mita (članak 294. Kaznenog zakona), utaji (članak 232. Kaznenog zakona) i pronevjeri (članak 233. Kaznenog zakona). Također, analiza kaznenopravnih sankcija gore navedenih kaznenih djela pokazala je njihovu usklađenost s člankom 7. PIF Direktive koji za protupravna postupanja iz članka 3. i 4., kao kaznenopravnu sankciju propisuje kaznu zatvora čiji je minimalni posebni maksimum najmanje četiri godine. PIF Direktiva, kao novinu u odnosu na PIF Konvenciju uvodi u članku 12. rokove zastare kaznenog progona i zastare izvršenja kazne zatvora za kaznena djela iz članka 3. i 4. Analiza predmetnih rokova pokazala je njihovu usklađenost s člankom 81. Kaznenog zakona (zastara kaznenog progona) i člankom 83. Kaznenog zakona (zastara izvršenja kazne).

Predlagatelj ovim Prijedlogom zakona kroz novi članak 18. a predlaže propisivanje posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena. Predložena dopuna nastala je kao potreba dodatnog usklađenja Kaznenog zakona s člankom 54. Konvencije o provedbi sporazuma iz Schengena i judikaturom Suda pravde Europske unije - u daljnjem tekstu: Sud, koji je razradio područje njegove primjene. Posljedično, opisana dopuna rezultirat će brisanjem članka 12. stavka 2. Kaznenog zakona čije će područje primjene sada biti obuhvaćeno novim člankom 18. a Kaznenog zakona.

Kao važna novina, ovim se Prijedlogom zakona predlaže pooštavanje zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja u odnosu na kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta propisana u Glavi XVII. Kaznenog zakona. Cilj predloženih izmjena usmjeren je na jače ostvarenje generalno preventivnih učinaka kažnjavanja spolnih delikata počinjenih na štetu djece. S tim u svezi, po izvršenoj analizi zakonske diferencijacije temeljnih i kvalificiranih oblika i stadija počinjenja kaznenih djela iz Glave XVII. Kaznenog zakona, predloženo je u odnosu na ista pooštavanje zakonskog odmjeravanja kazni.

Posljedica promjene zakonske politike suzbijanja kažnjivih ponašanja u odnosu na kaznena djela propisana u Glavi XVII. Kaznenog zakona rezultirala je izmjenama i dopunama Općeg dijela Kaznenog zakona. Značajna izmjena koja se predlaže odnosi se na nezastarijevanje teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta kojim je kao kvalifikatorna okolnost propisana smrt djeteta (članak 166. stavak 3. Kaznenog zakona).

Osim pooštavanja kaznenopravne politike kažnjavanja vezane uz kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, predlagatelj ovim Prijedlogom zakona predlaže pooštavanje zakonske kaznenopravne politike kažnjavanja i u odnosu na kazneno djelo izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu, s kvalificiranom težom posljedicom (smrt jedne ili više osoba) iz članka 227. stavka 4. Kaznenog zakona. Ovako predložena sankcija po svojoj mjeri izjednačit će se sa sankcijom propisanom za kazneno djelo ugrožavanja posebnih vrsta prometa, u kojem je smrt jedne ili više osoba, također propisana kao kvalificirana posljedica počinjenja kaznenog djela (članak 225. stavak 4. Kaznenog zakona). Predložena izmjena sukladno članku 19.c stavku 1. točki a Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13 i 152/14 i 70/17 u daljnjem tekstu - Zakon o kaznenom postupku) rezultirat će nadležnošću županijskog suda u prvom stupnju za opisani oblik protupravnog ponašanja.

Nadalje, sukladno članku 6. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/1996) Ministarstvo pravosuđa predložilo je Vladi Republike Hrvatske donošenje Odluke o pokretanju postupka za sklapanje Konvencije Vijeća Europe protiv trgovanja ljudskim organima (2015, CETS No. 216) - u daljnjem tekstu: Konvencija. Kako kazneno materijalno zakonodavstvo nije usklađeno sa zahtjevima koje Konvencija postavlja pred države članice, predlagatelj ovim Prijedlogom zakona predlaže izmjenu kaznenog djela trgovanje dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima iz članka 107. Kaznenog zakona.

Također, ovim izmjenama i dopunama, potrebno je provesti i usklađenje Kaznenog zakona s preporukama iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma, a koje Izvješće je usvojeno na 42. plenarnoj sjednici Odbora stručnjaka Vijeća Europe o procjeni mjera sprječavanja pranja novca i financiranja terorizma - u daljnjem tekstu: MONEYVAL.

Kazneno djelo pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona mijenja se kao posljedica implementacije preporuka MONEYVAL-a iz Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike

Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma. Naime, MONEYVAL, kao stalno tijelo Vijeća Europe nadležno za ocjenu usklađenosti s glavnim međunarodnim standardima za suzbijanje pranja novca i financiranje terorizma i učinkovitost njihove provedbe te kao tijelo nadležno za davanje preporuka nacionalnim vlastima u pogledu potrebnih poboljšanja njihovih nacionalnih sustava, tijekom evaluacije Republike Hrvatske 2013., izradilo je niz preporuka, a dio kojih se odnosi na potrebu izmjena kaznenog materijalnog zakonodavstva. Usklađenje kaznenog materijalnog zakonodavstva postići će se kroz punu implementaciju članka 6. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj: 14/2002), članka 3. stavka 1. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa droga i psihotropnih tvari (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj: 4/94) i članka 9. Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj: 5/2008). S tim u svezi, kroz propisivanje lažnog prikazivanja nezakonitog podrijetla imovinske koristi, kao i pomaganja počinitelju ili sudioniku predikatnog kaznenog djela da izbjegne pravne posljedice djela kroz izbjegavanje kaznenog progona ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, prošireni su postojeći modaliteti počinjenja kaznenog djela pranja novca. Kao nova inkriminacija predmetnog kaznenog djela, predloženo je propisivanje davanja uputa ili savjeta ili uklanjanje prepreka kao konkretnih pojedinačnih oblika radnji počinjenja te propisivanje generalne klauzule „ili na drugi način“ u olakšanju njegova počinjenja kao analogie intra legem. Predlagatelj kao posljedicu preporuke MONEYVAL-a kojom se izjednačava imovinska korist ostvarena kaznenim djelom sa imovinom, a imovina sa predmetom, koji se sukladno općim odredbama Kaznenog zakona neće uvijek oduzeti, predlaže i propisivanje oduzimanja imovinske koristi, predmeta i sredstava nastalih počinjenjem kaznenog djela iz članka 265. stavka 1. do 5. Kaznenog zakona ili namijenjenih ili uporabljenih za počinjenje kaznenog djela te utvrđivanje prava ništetnim. Uz opisane izmjene kaznenog djela pranja novca iz članka 265. Kaznenog zakona, predlagatelj ovim prijedlogom Zakona sukladno preporukama MONEYVAL-a predlaže izmjenu odredbe o fakultativnom oduzimanju predmeta iz članak 79. stavak 2. Kaznenog zakona (oduzimanje predmeta) brisanjem zakonskih uvjeta za njihovo oduzimanje. Zaključno, sukladno preporukama MONEYVAL-a izmijenjena je definicija imovinske koristi iz članka 87. stavka 22. Kaznenog zakona brisanjem onoga dijela definicije prema kojoj se neposredna imovinska korist sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela. Predložena izmjena u skladu je i s člankom 2. e Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta i člankom 1. p Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa droga i psihotropnih tvari.

Ovim Prijedlogom zakona potrebno je provesti i reviziju transpozicije Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave (SL L 218/8, 14.8. 2013) – u daljnjem tekstu: Direktiva o napadima na informacijske sustave, na koju je ukazala Europska komisija u svom evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017. S tim u svezi predlagatelj ovim Prijedlogom zakona, kroz izmjene i dopune kaznenih djela: neovlašteni pristup (članak 266. Kaznenog zakona), oštećenje računalnih podataka (članak 268. Kaznenog zakona) i zlouporaba naprava (članak 272.

Kaznenog zakona) provodi reviziju transpozicije Direktive o napadima na informacijske sustave. Tako se predmetnim izmjenama kroz dopunu kaznenog djela iz članka 266. stavka 1. Kaznenog zakona, sankcionira neovlašteni pristup dijelu računalnog sustava, kao objektu počinjenja predmetnog kaznenog djela. Nadalje, kroz izmjenu članka 268. stavka 1. Kaznenog zakona, dodatno se inkriminira prikrivanje tuđih računalnih podataka ili programa ili onemogućavanje pristupa tuđim računalnim podacima ili programima, dok se kroz dopunu zakonskog opisa kaznenog djela iz članka 272. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona propisuje distribuiranje, kao novi modalitet počinjenja kaznenog djela.

Predlagatelj izmjenama i dopunama kaznenih djela: uništavanje zaštićenih prirodnih vrijednosti (članak 200. Kaznenog zakona), uništavanje staništa (članak 201. Kaznenog zakona) trgovanje zaštićenim prirodnim vrijednostima (članak 202. Kaznenog zakona) i teška kaznena djela protiv okoliša (članak 214. Kaznenog zakona) provodi reviziju transpozicije Direktive 2008/99 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328/28, 6.12.2008.) – u daljnjem tekstu: Direktiva o zaštiti okoliša putem kaznenog prava, na potrebu koje je ukazalo Ministarstvo zaštite okoliša i energetike. Tako se ovim izmjenama i dopunama kroz propisivanje jedinki strogo zaštićene vrste ili drugih zaštićenih dijelova prirode mijenja zaštitni objekt kaznenog djela iz članka 200. Kaznenog zakona radi njegova daljnjeg usklađenja s člankom 3. f u svezi s člankom 2. (b) i. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Nadalje, kroz izmjenu kaznenog djela iz članka 201. Kaznenog zakona propisuju se staništa ciljnih vrsta područja ekološke mreže i ciljni stanišni tipovi područja ekološke mreže kao novi zaštitni objekti, radi daljnjeg usklađenja ove inkriminacije s člankom 3. h u svezi s člankom 2 (c) Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Izmjena kaznenog djela iz članak 202. Kaznenog zakona nastala je kao potreba propisivanja divljih vrsti kao novog zaštitnog objekta čime je ostvarena puna transpozicija članka 3. g u svezi s člankom 2. (b) ii. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Izmjene članka 214. stavka 5. i stavka 7. Kaznenog zakona posljedica su gore opisanih izmjena.

Zaključno, predmetom četvrtih izmjena i dopuna Kaznenog zakona je i otklanjanje nedostataka i dvojbi koji proizlaze iz zakonskog teksta, a koje su uočene u praksi primjene Kaznenog zakona.

S tim u svezi, Predlagatelj ovim prijedlogom zakona predlaže i dopunu članka 57. Kaznenog zakona (djelomična uvjetna osuda) kroz propisivanje novog stavka 5., kojim se predlaže da se vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne izuzme iz rečenog roka provjeravanja iz članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona, obzirom da u suprotnom postoji realna i opravdana bojazan da bi u situacijama kada je izrečen kraći rok provjeravanja taj rok mogao isteći za vrijeme izvršavanja neuvjetovanog dijela kazne.

Uz navedeno, predlaže se i izmjena definicije žrtve iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona radi usklađenja s definicijom žrtve iz članka 202. stavka 11. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17, u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku) koji razlikuje tzv. „izravnu žrtvu“ kao fizičku osobu koja je

izravno pogođena počinjenim kaznenim djelom i koja je uslijed toga pretrpjela fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda od tzv. „posredne žrtve“ kojom se smatraju i bračni i izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

Na kraju valja istaknuti kako predlagatelj ovim prijedlogom Zakona predlaže propisivanje novog, samostalnog kaznenog djela prisile prema zdravstvenom radniku u članku 315. a, kao reakcije na pojavne oblike nasilja usmjerene prema zdravstvenim radnicima u svezi s obavljanjem zdravstvene djelatnosti kao javne službe.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

U članku 12. Kaznenog zakona (posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka za kaznena djela počinjena na području Republike Hrvatske, njezinom brodu ili zrakoplovu) predlaže se brisanje stavka 2. Naime, članak 12. stavak 2. Kaznenog zakona propisuje nemogućnost pokretanja kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj ako je kazneno djelo, osim na području Republike Hrvatske, njezinom brodu ili zrakoplovu počinjeno i na području države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena u kojoj je kazneni postupak za isto djelo i u odnosu na istog počinitelja pravomoćno dovršen. Kako se člankom 18. a Kaznenog zakona predlaže propisivanje posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena, vezano uz primjenu načela *ne bis in idem*, a koje posebnosti obuhvaćaju i posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka za kaznena djela počinjena na području Republike Hrvatske, njenom brodu ili zrakoplovu propisane člankom 12. stavkom 2. Kaznenog zakona, predlaže se njegovo brisanje.

Uz članak 2.

Članak 18. a Kaznenog zakona propisuje posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena. Iako je i dosada, tijekom izrade Kaznenog zakona, a vezano uz područje njegove primjene velika pozornost posvećena usklađenju s člankom 54. Konvencije o provedbi sporazuma iz Schengena, novim člankom 18. a Kazneni zakon sveobuhvatno i na jednom mjestu, uvažavajući judikaturu Suda, isključuje mogućnost vođenja kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj radi primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske kada je u odnosu na istog počinitelja i isto djelo postupak pravomoćno dovršen u državi ugovornici Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena (prvi dio odredbe članka 18.a). Ovako propisana odredba u potpunosti je usklađena sa zahtjevima transnacionalnog europskog *ne bis in idem* jer u područje svoje primjene uključuje odluke nadležnih pravosudnih tijela država ugovornica Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena kojim je postupak pravomoćno okončan, a

koje vrste odluka je potrebno sagledati u kontekstu judikature Suda koji je razradio područje primjene članka 54. Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena.

Drugi dio odredbe članka 18. a, a koji se odnosi na uvjet izvršenja kazne (kazna izrečena odlukom nadležnog pravosudnog tijela države ugovornice mora biti izvršena ili u postupku izvršenja ili se više ne može izvršiti prema zakonu države ugovornice koja je kaznu izrekla) također se mora promatrati u svjetlu judikature Suda i tumačiti u skladu s istom.

Naime, prvi dio odredbe predstavlja temeljeno načelo *ne bis in idem* i sukladno tumačenjima Suda odnosi se na svaki pravomoćno okončan postupak u jednoj državi ugovornici, neovisno o tome koje je pravosudno tijelo odluku donijelo i u kojem stadiju kaznenog postupka je pravomoćna odluku donesena. Naime, da bi bio zadovoljen kriterij *bis* bitna je pravomoćna odluka nadležnog pravosudnog tijela države koja je odluku donijela, a koja okrivljenika štiti od ponovnog pokretanja postupka u nacionalnom pravu (predmeti: *Gozutok i Brugge*, presuda Suda od 11. veljače 2003., C-187/01 i C-385/01, *Van Straaten*, presuda Suda, 28. rujna 2006., C-150/05, *Gasparini i drugi*, presuda Suda, 28. rujna 2006., C-467/04).

Nadalje, da bi se radilo o „istom djelu“ tj. da bi bio zadovoljen kriterij *idem* potrebno je da se radi o „skupu činjenica koje su nerazdvojivo povezane, neovisno o pravnoj kvalifikaciji ili o pravnom interesu koji se štiti“ (predmet: *Van Esbroeck*, presuda Suda, 09. ožujka 2006., C-436/04).

U konačnici, *ne bis in idem* načelo opisano u članku 54. Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena sadrži i tzv. kriterij „izvršenja“ odnosno uvjet da kazna, ako je izrečena, mora biti izvršena ili u postupku izvršenja ili se više ne može izvršiti prema zakonu države ugovornice koja je kaznu izrekla. Kriterij „izvršenja“ Sud je interpretirao u predmetima: *Kretzinger*, presuda Suda, od 18. srpnja 2007., C 288/05, *Bourquain*, presuda Suda, od 11. prosinca 2008., C-297/07, i *Spasic*, presuda Suda, od 27. svibnja 2014., C 129/14 PPU .

Predmetni kriterij relevantan je, dakle, kada je kazneni postupak u državi ugovornici završio pravomoćnom odlukom kojom je izrečena kazna (osuđujuća presuda – a okrivljenik nije oslobođen od kazne ili npr. sporazum između državnog odvjetnika i okrivljenika). U takvim situacijama članak 54. Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena dopušta ponovno vođenje postupka samo ako kazna još uvijek nije izvršena ili nije u tijeku postupak izvršenja kazne, a važno je i da se kazna u državi ugovornici koja ju je izrekla još uvijek može izvršiti (da nije nastupila zastara ili okrivljenik nije pomilovan odnosno da presuda nije obuhvaćena odlukom o amnestiji i slično).

Znači, ukoliko je pravomoćnom odlukom izrečena kazna u jednoj državi ugovornici, da bi okrivljenika štitilo načelo *ne bis in idem* od ponovnog pokretanja kaznenog postupka u drugoj državi ugovornici potrebno je utvrditi, između ostalog, i to da li je kazna izvršena (izdržana kazna zatvora, plaćena novčana kazna, istekao rok provjeravanja kod uvjetne osude itd.), da li je u tijeku postupak izvršenja i da u državi kojoj je kazna izrečena nije nastupila zastara izvršenja ili bilo koja druga okolnost zbog koje se prema zakonima te države kazna više ne može izvršiti.

Uz članak 3.

U članku 55. stavku 8. Kaznenog zakona (rad za opće dobro) predlaže se izmjena nomotehničke prirode na način da se stavak 8. u kontekstu produljenja prvobitnog roka za izvršenje rada za opće dobro veže uz stavak 6., a ne uz stavak 5. kako je propisano u Kaznenom zakonu. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) između ostaloga izvršna je dopuna članka 55. na način da je dodan novi stavak 2. koji predstavlja formalnu prepreku izricanja rada za opće dobro već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. Propisivanje novog stavka 2. dovelo je do promjene numeracije stavaka u predmetnom članku, slijedom čega je potrebno intervenirati u stavak 8.

Uz članak 4.

U članku 57. Kaznenog zakona (djelomična uvjetna osuda) predlaže se dopuna kroz propisivanje novog stavka 5. prema kojem vrijeme provjeravanja iz uvjetovanog dijela kazne ne teče za vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne. Naime, odredbom članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona propisano je da vrijeme provjeravanja kod izricanja uvjetne osude ne može biti kraće od jedne niti dulje od pet godina, te da počinje teći od dana pravomoćnosti presude. Iz odredbe članka 57. Kaznenog zakona proizlazi da se djelomično uvjetna osuda sastoji od neuvjetovanog dijela kazne, roka provjeravanja, te uvjetovanog dijela kazne. Iako će se odredba članka 56. stavka 3. Kaznenog zakona i nadalje primjenjivati kod djelomično uvjetne osude, predlagatelj ovom dopunom predlaže da se vrijeme izdržavanja neuvjetovanog dijela kazne izuzme od izrečenog roka provjeravanja, s obzirom da u suprotnom postoji realna i opravdana bojazan da bi u situacijama kada je izrečen kraći rok provjeravanja taj rok mogao isteći za vrijeme izvršavanja neuvjetovanog dijela kazne. Opisanom dopunom članka 57. Kaznenog zakona mijenja se i postojeća numeracija predmetnog članka, slijedom čega dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Uz članak 5.

U članku 76. stavku 1. Kaznenog zakona (zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora) u odnosu na spolne delikte iz Glave XVI. Kaznenog zakona (kaznena djela protiv spolne slobode) ili XVII. Kaznenog zakona (kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) propisuje se izricanje sigurnosne mjere zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora neovisno o visini izrečene kazne, uz zadržavanje njenog provođenja samo nad osobama koje nisu bile puštene na uvjetni otpust, s obzirom da je kod njih prognoza oko uključivanja u normalan život nepovoljnija. Stavkom 2. ovoga članka produljeno je vrijeme provjeravanja na tri godine, osim za kaznena djela iz Glave XVI. (kaznena djela protiv spolne slobode) ili XVII. (kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) Kaznenog zakona kada vrijeme provjeravanja traje pet godina.

Uz članak 6.

U članku 79. stavku 2. Kaznenog zakona (oduzimanje predmeta) predlaže se sukladno zahtjevima Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma usvojenom na 42. plenarnoj sjednici MONEYVAL-a, brisanje zakonskih pretpostavki za fakultativno oduzimanje predmeta iz članak 79. stavka 2. Kaznenog zakona. Naime, zakonske pretpostavke iz navedenog stavka propisuju kako odluci o oduzimanju predmeta mora prethoditi opasnost da će se predmeti ili sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela oduzeti ako postoji opasnost da će se ponovno uporabiti za počinjenje kaznenog djela ili je njihovo oduzimanje potrebno radi zaštite opće sigurnosti, javnog poretka ili zbog moralnih razloga. Iz predmetnog Izvješća razvidno je kako MONEYVAL smatra, da zakonske pretpostavke za oduzimanje predmeta i sredstava iz članka 79. stavka 2. Kaznenog zakona nisu usklađene s *Financial Action Task Force* - dalje u tekstu: FATF metodologijom prema kojoj MONEYVAL procjenjuje usklađenost nacionalnog zakonodavstva, a prema kojoj je dovoljno propisivanje fakultativne mogućnosti oduzimanja predmeta i sredstava koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela, bez propisivanja posebnih zakonskih uvjeta za njihovo oduzimanje. S obzirom da se u članku 79. stavku 2. Kaznenog zakona predlaže brisanje zakonskih uvjeta, odgovarajuće je izmijenjen stavak 3. predmetnog članka.

Uz članak 7.

Zastara kaznenog pogona (članak 81. Kaznenog zakona) nije opravdana ako je zbog težine kaznenog djela i nakon proteka vremena, kažnjavanje kriminalno-politički potrebno i pravedno. To vrijedi ne samo za teške zločine prema međunarodnom pravu, kaznena djela: terorizma (članak 97. stavak 4. Kaznenog zakona), teškog ubojstva (članak 110. Kaznenog zakona), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352. Kaznenog zakona), kaznena djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu nego i za teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta kojima je kao kvalifikatorna okolnost propisana smrt djeteta (članak 166. stavak 3. Kaznenog zakona). Slijedom navedenog, predlaže se proširenje kataloga kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva propisanih u članku 81. stavku 2. Kaznenog zakona, s teškim kaznenim djelom spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona. Sukladno ovoj izmjeni izvršena je izmjena i u članku 83. stavku 2. Kaznenog zakona koji propisuje nezastarijevanje izvršenja kazne.

Uz članak 8.

U članku 82. stavku 3. Kaznenog zakona (tijek zastare kaznenog progona) predlaže se sužavanje teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja (članak 166. Kaznenog zakona) na modalitete propisane u stavcima 1. i 2. predmetnog članka, za koja zastara kaznenog progona počinje teći od punoljetnosti žrtve, sve kao posljedica dopune članka 81. stavka 2. Kaznenog zakona, kojim se katalog kaznenih djela za koja kazneni progon ne zastarijeva proširuje kaznenim djelom iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona.

Uz članak 9.

Vidi obrazloženje uz članak 7. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 10.

U članku 87. stavku 22. Kaznenog zakona (značenje izraza) predlaže se sukladno zahtjevima Izvješća o 4. krugu evaluacije Republike Hrvatske o sprječavanju pranja novca i financiranju terorizma usvojenom na 42. plenarnoj sjednici MONEYVAL-a, brisanje dijela zakonske definicije prema kojoj se imovinska korist sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela. Naime, predmetna sintagma nije propisana komparativnim definicijama imovinske koristi sadržanim u članku 2. e Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta i članku 1. p Konvencije Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa droga i psihotropnih tvari, po kojima MONEYVAL, koristeći FATF-metodologiju procjenjuje usklađenost nacionalnog kaznenog materijalnog zakonodavstva, te kao takva prema mišljenju MONEYVAL-a, predstavlja dodatan teret dokaza za tužitelja u kaznenom postupku. Unatoč predloženoj izmjeni, neposredna imovinska korist ostvarena kaznenim djelom i dalje obuhvaća svako uvećanje ili sprečavanje umanjenja imovine do koje je došlo počinjenjem kaznenog djela, ali bez dodatnog tereta dokazivanja koji se sastoji u utvrđivanju visine imovine prije počinjenja kaznenog djela te posljedično njenog uvećanja odnosno sprečavanju umanjenja nakon počinjenog kaznenog djela.

U članku 87. stavku 25. Kaznenog zakona (značenje izraza) mijenja se definicija žrtve na način da se ista usklađuje s definicijom žrtve propisanom u članku 202. stavku 11. Zakona o kaznenom postupku. Naime, iz definicije žrtve iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona razvidno je da ista obuhvaća samo tzv. „neposrednu žrtvu“, odnosno onu kojoj je protupravnom radnjom prouzročena fizička ili duševna bol, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava ili temeljnih sloboda. Ovim Prijedlogom zakona, predlagatelj osim što predlaže usklađenje definicije tzv. „neposredne žrtve“ iz članka 87. stavka 25. Kaznenog zakona s definicijom tzv. „neposredne žrtve“ sadržanom u članku 202. stavku 11. Zakona o kaznenom postupku, isti i širi definiciju žrtve na tzv. „posredne žrtve“, odnosno one koje obuhvaćaju i bračnog i izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera te potomka, a ako njih nema, pretka, brat i sestru one osobe čija je smrt izravno prouzročena kaznenim djelom, te osobe koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

Uz članak 11.

Članak 97. Kaznenog zakona (terorizam) izmijenjen je u skladu sa zahtjevima Direktive o suzbijanju terorizma. Naime, Direktiva o suzbijanju terorizma inkriminira proizvodnju, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabavu ili uporabu eksploziva ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja te je, u tom smislu, bilo potrebno u cilju pravilne

transpozicije intervenirati u članak 97. stavak 1. točku 6. Kaznenog zakona na način da se iza izraza „nuklearnog“, doda i izraz „radiološkog“.

U odnosu na novu točku 10. u stavku 1. ovog članka navodimo kako je ista posljedica transpozicije članka 3. stavka 1. točke i) Direktive o suzbijanju terorizma. Naime, predmetna odredba Direktive o suzbijanju terorizma inkriminira „nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka b) ili c) te Direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te Direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka c) te Direktive.

Predmetno znači da Direktiva o suzbijanju terorizma zahtijeva da kaznena djela nezakonitog ometanja sustava, odnosno nezakonitog ometanja podataka, kako su ta djela opisana u Direktivi o napadima na informacijske sustave pod određenim uvjetima i kada su počinjena s ciljem terorističkog djelovanja, znače ostvarenje bića kaznenog djela terorizma. Računalni sustav kritične infrastrukture, kao objekt počinjenja ovog kaznenog djela, potrebno je sagledati, odnosno tumačiti u kontekstu značenja izraza kritičnih infrastrukture iz Zakona o kritičnim infrastrukturama (Narodne novine, broj: 56/13).

U stavku 2. predlaže se sukladno članku 15. stavku 2. Direktive o suzbijanju terorizma povisiti kaznenopravno sankciju za kvalificirani oblik prijetnje i to na način da se dosadašnji posebni minimum i maksimum od šest mjeseci do pet godina kazne zatvora, zamijene kaznom zatvora u visini od jedne do osam godina zatvora.

Uz članak 12.

U članku 98. Kaznenog zakona (financiranje terorizma) predlaže se proširenje kataloga kaznenih djela za čije se počinjenje ili doprinos počinjenju sredstva izravno ili neizravno daju ili prikupljaju. Naime, Direktiva o suzbijanju terorizma od država članica zahtijeva sankcioniranje financiranja terorizma kada počinitelj daje ili prima sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se ona koristiti izravno ili neizravno za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka 3. do 10. Direktive. Iz navedenog, razvidno je kako Direktiva o suzbijanju terorizma, kao novinu zahtijeva sankcioniranje financiranja terorističkog udruženja (članak 4. Direktive o suzbijanju terorizma), pohađanje obuke za terorizam (članak 8. Direktive o suzbijanju terorizma) i putovanje u svrhu terorizma (članak 9. Direktive o suzbijanju terorizma). S tim u svezi, predloženo je i proširenje kataloga kaznenih djela u članku 98. Kaznenog zakona (financiranje terorizma).

Uz članak 13.

U članku 100. Kaznenog zakona (novačenje za terorizam) predlaže se po uzoru na članak 6. Direktive o suzbijanju terorizma, proširenje zakonskog opisa kaznenog djela na način da počinitelj bude i onaj tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi počinjenja kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3.,

članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. Kaznenog zakona, obzirom da je postojećom odredbom Kaznenog zakona inkriminirano samo vrbovanje radi doprinosa u počinjenju navedenih kaznenih djela.

Uz članak 14.

U članku 101. stavak 1. Kaznenog zakona (obuka za terorizam) predlaže se, sukladno članku 7. Direktive o suzbijanju terorizma (pružanje obuke za terorizam), dopuna kaznenog djela obuke za terorizam. Naime, doprinos počinjenju kaznenog djela terorizma obuhvaća opće institute Kaznenog zakona (poticanje i pomaganje), stoga će oni koji doprinose počinjenju kaznenog djela iz članka 97. Kaznenog zakona (terorizam) odgovarati primjerice kao poticatelji ili pomagatelji. Obzirom da Direktiva o suzbijanju terorizma u članku 7. zahtjeva da se kao počinitelj kaznenog djela obuke za terorizam sankcionira onaj tko daje upute o izradi ili uporabi eksploziva, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama ne samo potencijalnom počinitelju, odnosno supočinitelju kaznenog djela terorizma već i onima koji doprinose njegovu počinjenju-poticateljima ili pomagateljima, predložena je dopuna ovog kaznenog djela.

U novi stavak 2. predlaže se transponiranje članka 8. Direktive o suzbijanju terorizma (pohađanje obuke za terorizam) na način da se inkriminira pohađanje obuke za terorizam, kada počinitelj postupa znajući da se vještine koje stječe pohađanjem obuke namjeravaju koristiti za počinjenje ili doprinos u počinjenju kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (a) do (i) Direktive.

Uz članak 15.

Članak 101. a Kaznenog zakona (putovanje u svrhu terorizma) predlaže propisivanje novog kaznenog djela sukladno članku 9. Direktive o suzbijanju terorizma (putovanje u svrhu terorizma). Naime, postupanje iz članka 9. Direktive moguće je podvesti pod postojeće kazneno djelo iz članka 103. Kaznenog zakona (pripremanje kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom), no obzirom da Direktiva traži kažnjavanje za pokušaj počinjenja predmetnog kaznenog djela, a kako isti nije moguć kod pripremnih radnji, predlaže se da se članak 9. Direktive transponira kroz novi članak 101.a Kaznenog zakona, kao samostalno kazneno djelo.

Uz članak 16.

U članku 107. stavku 5. Kaznenog zakona (trgovanje dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima) predlaže se sukladno članku 9. stavku 2. Konvencije izmijeniti visinu propisane sankcije na način da se umjesto posebnog maksimum do tri godine zatvora, kao sankcija propiše kazna zatvora u visini od šest mjeseci do pet godina. Na ovaj način sukladno članku 34. stavku 1. Kaznenog zakona osigurati će se kažnjavanje za pokušaj kaznenog djela iz članka 107. stavka 5. Kaznenog zakona kojeg zahtijeva članak 9. stavak 2. Konvencije. Iako je predlagatelj mogao implementirati članak 9. stavak 2. Konvencije kroz izričito propisivanje kažnjavanja za pokušaj protupravnog postupanja iz članka 107. stavka 5. Kaznenog zakona,

predložena izmjena visine kazne u smislu jačeg ostvarenja generalno preventivnih učinaka kažnjavanja, ukazala se svrsishodnijom. Obzirom na opisanu izmjenu u stavku 5. ovog članka, bilo je potrebno samostalno propisati kaznu u stavku 6. istoga, budući da se ista već ukazuje odgovarajućom za oblik kaznenog djela koji je u njemu sadržan.

Uz članak 17.

U članku 158. Kaznenog zakona (spolna zlorporaba djeteta mlađeg od petnaest godina) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlažu se izmjene visine kazni za inkriminacije propisane u stavicima 1., 2., 4. i 6. ovoga članka. Tako predlagatelj u odnosu na članak 158. stavak 1. Kaznenog zakona predlaže propisivanje sankcije u visini od tri do dvanaest godina zatvora, dok za protupravno i skrivljeno postupanje iz stavka 2. predlaže kaznu u visini od jedne do osam godina zatvora. U odnosu na kazneno djelo iz stavka 4. predlaže se propisivanje posebnog minimuma i maksimuma od jedne do osam godina zatvora, odnosno šest mjeseci do pet godina, kada je počinitelj, ovisno o tome da li se radi o modalitetima počinjenja iz stavka 1. ili 2. ovog kaznenog djela u otklonjivoj zabludi glede dobi žrtve. U stavku 6. kao kvalificiranom obliku modaliteta temeljnog kaznenog djela spolne zlorporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz stavka 2. ovog članka predlaže se povisivanje posebnog maksimuma do deset godina zatvora, dok se propisani minimum od jedne godine zatvora ne bi mijenjao.

Uz članak 18.

U članku 159. Kaznenog zakona (spolna zlorporaba djeteta starijeg od petnaest godina) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne za inkriminaciju propisanu u stavku 1. ovoga članka u visini od jedne do osam godina zatvora.

Uz članak 19.

U članku 160. Kaznenog zakona (zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavicima 1. i 2. ovoga članka. Tako predlagatelj za temeljni oblik počinjenja ovog kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka predlaže propisivanje posebnog maksimuma u visini do tri godine zatvora, dok za kvalificirani oblik ovog kaznenog djela iz stavka 2. predlaže kaznu u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora. Kao posljedica predložene sankcije iz stavka 2. ovoga članka, predlaže se u stavku 3. brisanje kažnjavanja za pokušaj protupravnog postupanja iz članka 160. stavka 2. Kaznenog zakona koje je već kažnjivo prema odredbi članka 34. stavka 1. Kaznenog zakona koji propisuje kažnjavanje za pokušaj ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža.

Uz članak 20.

U članku 161. Kaznenog zakona (mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni

za inkriminacije propisane u stavcima 1. i 2. ovoga članka. Tako predlagatelj za kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka predlaže propisivanje kazne od šest mjeseci do pet godina zatvora, dok za pripremne radnje propisane u stavku 2. predlaže propisivanje posebnog maksimuma u visini do tri godine zatvora. Kao posljedica predložene visine sankcije iz stavka 1. ovoga članka, predlaže se brisanje stavka 3. koji propisuje kažnjavanje za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka. Navedeno iz razloga što je pokušaj kaznenog djela iz članka 161. stavka 1. Kaznenog zakona već kažnjiv prema odredbi članka 34. stavka 1. Kaznenog zakona, koji propisuje kažnjavanje za pokušaj ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža.

Uz članak 21.

U članku 162. Kaznenog zakona (podvođenje djeteta) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1., 2. i 4. ovoga članka. Tako predlagatelj u odnosu na članak 162. stavak 1. Kaznenog zakona predlaže propisivanje sankcije u visini od tri do dvanaest godina zatvora, dok za protupravno i skrivljeno postupanje iz stavka 2. predlaže kaznu u visini od jedne do osam godina zatvora, kao i za oglašavanje dječje prostitucije iz stavka 4. ovoga članka.

Uz članak 22.

U članku 163. Kaznenog zakona (iskorištavanje djece za pornografiju) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminaciju propisanu u stavku 1. ovoga članka, za koju predlagatelj predlaže povisiti posebni maksimum do deset godina zatvora dok se propisani minimum od jedne godine zatvora ne bi mijenjao.

Uz članak 23.

U članku 164. Kaznenog zakona (iskorištavanje djece za pornografske predstave) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazni za inkriminacije propisane u stavcima 1. i 2. ovoga članka. Tako predlagatelj za kazneno djelo iz stavka 1. uz zadržavanje propisanog minimuma u visini od jedne godine zatvora, predlaže izmjenu posebnog maksimuma u visini do deset godina zatvora, dok za inkriminaciju iz stavka 2. uz zadržavanje propisanog minimuma od jedne godine zatvora, predlaže pooštrenje posebnog maksimuma u visini do dvanaest godina zatvora.

Uz članak 24.

U članku 165. Kaznenog zakona (upoznavanje djece s pornografijom) kao posljedica pooštrenja zakonske kaznene politike kažnjavanja predlaže se izmjena visine kazne propisane u stavku 1. ovoga članka kroz propisivanje posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora.

Uz članak 25.

U članku 166. Kaznenog zakona (teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta) kao posljedica daljnjeg usklađenja Kaznenog zakona s člankom 28. Konvencije o zaštiti djece od seksualnog iskorištavanja i zlostavljanja (2007, CETS No.201) proširen je katalog kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka s kaznenim djelom iz članka 164. stavka 2. ovoga članka (iskorištavanje djece za pornografske predstave), dok je kazneno djelo iz članka 164. stavka 3. (iskorištavanje djece za pornografske predstave), dopunilo katalog kaznenih djela propisanih stavkom 2. ovoga članka.

Uz članak 26.

U članku 200. Kaznenog zakona mijenja se naslov članka na način da isti glasi: „Uništavanje zaštićenih dijelova prirode“, radi njegova terminološkog usklađenja sa Zakonom o zaštiti prirode (Narodne novine, broj 80/13, 15/18- u daljnjem tekstu: Zakon o zaštiti prirode) koji pojam zaštićena prirodna vrijednost zamjenjuje pojmom zaštićeni dio prirode definiranim u članku 111. predmetnog Zakona. Nadalje, kazneno djelo iz članka 200. Kaznenog zakona mijenja se sukladno članku 3. f Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Naime, navedeni članak predmetne Direktive kao objekt zaštite propisuje zaštićene vrste divlje flore i faune na način kako su definirane člankom 2. (b) i. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava koji je blanketna dispozicija, s obzirom da zaštićene divlje životinjske i biljne vrste definira kroz Prilog IV. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158, 10.6.2013) -dalje u tekstu: Direktiva Vijeća 2013/17/EU i Prilog I. Direktive Vijeća 79/409/EEZ od 02. travnja 1979. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU. Navedeni su Prilozi Zakonom o zaštiti prirode (Narodne novine, broj 80/13, 15/18 u daljnjem tekstu: Zakon o zaštiti prirode) i člankom 2. Pravilnika o strogo zaštićenim vrstama (Narodne novine, broj: 144/2013, 73/2016 u daljnjem tekstu: Pravilnik) preneseni u pravi poredak Republike Hrvatske, kao strogo zaštićene vrste. Kako je članak 3. f Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava u svezi s člankom 2. (b), transponiran u članak 200. Kaznenog zakona, koji kao objekt zaštite od protupravnog usmrćenja, uništenja, posjedovanja, hvatanja ili uzimanja propisuje zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva, a koje su Pravilnikom propisane kao strogo zaštićene vrste, bilo je potrebno intervenirati u članak 200. stavak 1. Kaznenog zakona na način da se propisani objekt zaštite zamijeni strogo zaštićenim vrstama, kao novim zaštitnim objektom. Posljedično izmjenama iz stavka 1. članka 200. Kaznenog zakona u stavku 2. istoga članka propisano je kao kvalificirani oblik počinjenja kaznenog djela značajno smanjenje broja jedinki u populaciji ili njihovo istrebljenje, dok je članak 200. stavak 3. Kaznenog zakona terminološki usklađen s predloženim izmjenama iz stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 27.

Članak 201. Kaznenog zakona mijenja se sukladno članku 3. h Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Naime, predmetni članak navedene Direktive sankcionira svako ponašanje koje uzrokuje značajno narušavanje staništa unutar zaštićenog područja kako je definirano člankom 2. c Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Stanište unutar zaštićenog područja kako je definirano člankom 2. c Direktive (posebno zaštićeno područje u skladu s člankom 4. stavkom 1. ili stavkom 2. Direktive 79/409/EEZ, ili svako prirodno stanište ili stanište vrsta za koje je neko područje označeno kao posebno područje zaštite u skladu s člankom 4. stavkom 4. Direktive 92/43/EEZ), u smislu članka 54. Zakona o zaštiti prirode je područje ekološke mreže. Područja ekološke mreže definirana su Prilogom III. Uredbe o ekološkoj mreži (Narodne novine, broj 124/13 i 105/15 u daljnjem tekstu: Uredba o ekološkoj mreži) i to kao Područja očuvanja značajna za ptice (POP) i Područja očuvanja značajna za vrste i stanišne tipove (POVS). U Prilogu III. Uredbe o ekološkoj mreži uz svako područje ekološke mreže navodi se popis ciljnih vrsta i ciljnih stanišnih tipova radi kojih su područja proglašena, a prioritetne vrste i stanišni tipovi posebno su označeni oznakom: „*“ jer se radi o vrstama, odnosno stanišnim tipovima od posebnog interesa za očuvanje na razini Europske unije.

Kako je članak 3. h Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava transponiran člankom 201. Kaznenog zakona koji kao objekt zaštite od protupravnog uništenja ili znatnog propadanja propisuje staništa u zaštićenom području prirode ili ekološki značajna područja koji su, u slučaju zaštićenog područja obuhvaćeni područjima ekološke mreže iz Uredbe o ekološkoj mreži, dok ekološki značajna područja više nisu predmet Zakona o zaštiti prirode i Uredbe o ekološkoj mreži, bilo je potrebno intervenirati u postojeći članak 201. stavak 3. Kaznenog zakona na način da se propisani objekti zaštite zamijene staništem ciljnih vrsta područja ekološke mreže i ciljnim stanišnim tipovima područja ekološke mreže, kao novim zaštitnim objektom te je taj stavak postao stavak 1. članka 201. Posljedično ovim izmjenama u stavku 2. istoga članka propisano je kao kvalificirani oblik počinjenja kaznenog djela uništenje ili znatno pogoršanje prioritetne vrste ili stanišnog tipa područja ekološke mreže.

Nadalje, obzirom da Zakon o zaštiti prirode i Pravilnik navode strogo zaštićene vrste, a u članak 201. stavak 1. Kaznenog zakona kao objekt zaštite od protupravnog uništenja ili znatnog propadanja propisuje staništa zaštićene svojte biljaka, životinja i gljiva, bilo je potrebno navedeni stavak, kao i kvalificirani oblik predmetnog kaznenog djela iz stavka 2. brisati, te propisati novu odredbu kroz stavak 3. članka 201. Kaznenog zakona kojom se kažnjava protupravno uništenje ili oštećenje područja razmnožavanja ili odmaranja ili gnijezda strogo zaštićene vrste u mjeri koja značajno utječe na stanje očuvanja te vrste.

Uz članak 28.

Članak 202. Kaznenog zakona mijenja se sukladno članku 3. g Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava. Naime, predmetni članak navedene Direktive kao objekt zaštite propisuje zaštićene divlje životinjske i biljne vrste na način kako su definirane člankom 2. (b) ii. Direktive, koji je blanketna dispozicija, s obzirom da zaštićene divlje životinjske i biljne

vrste definira kroz Priloge A i B Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine tim vrstama (SL L 61, 3.3.1997.), dalje u tekstu: Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97. Navedeni se Prilozi Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 ne prenose u pravi poredak Republike Hrvatske, a provedba predmetne Uredbe u Republici Hrvatskoj osigurana je Zakonom o prekograničnom prometu i trgovini divljim vrstama (Narodne novine, broj 94/13). Kako je članak 3. g Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava u svezi s člankom 2. (b) ii., transponiran u članak 202. Kaznenog zakona, koji kao objekt zaštite od protupravnog trgovanja, uvoza, izvoza ili prijevoza propisuje zaštićene svojite životinja, biljaka ili gljiva, a u stavku 2. kao kvalificirani oblik propisuje počinjenje kaznenog djela prema strogo zaštićenoj divljoj svojiti životinja, biljaka ili gljiva, bilo je potrebno intervenirati u članak 200. Kaznenog zakona na način da se stavak 1. i 2. spoje u jedan stavak, a propisani objekt zaštite zamijeni divljim vrstama, kao novim zaštitnim objektom koji obuhvaća divlje životinjske i biljne vrste definirane kroz Prilog A i B Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 te strogo zaštićene divlje vrste definirane kroz Zakon o zaštiti prirode. Posljedično izmjenama iz stavka 1. članka 200. Kaznenog zakona članak 200. stavak 3. Kaznenog zakona terminološki je usklađen s predloženim izmjenama iz stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 29.

U članku 214. stavku 5. Kaznenog zakona (teška kaznena djela protiv okoliša) kao posljedica izmjena opisanih u članku 28. Konačnog prijedloga Zakona predlaže se izmjena navedenog stavka na način da se u odnosu na kazneno djelo iz članka 202. Konačnog prijedloga Zakona, stavak 2. briše, obzirom da isti propisuje kažnjavanje za nehaj, a protupravna postupanja opisana u članku 214. stavku 5. Kaznenog zakona pretpostavljaju namjeru kao oblik krivnje.

Stavak 7. također je izmijenjen kao posljedica izmjena opisanih u članku 28. Konačnog prijedloga Zakona i to na način da je u odnosu na kazneno djelo iz članka 202. Konačnog prijedloga Zakona, stavak 3. zamijenjen stavkom 2., koji kao posljedica izmjena opisanih u članku 28. Konačnog prijedloga Zakona propisuje kažnjavanje za nehaj.

Uz članak 30.

U članku 227. stavku 4. Kaznenog zakona (izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu) predlaže se izmjena visine kazne na način da se propisani maksimum do dvanaest godina zatvora za inkriminaciju iz stavka 1. ovoga članka s kvalificiranom, težom posljedicom (smrt jedne ili više osoba) pooštri kaznom zatvora u visini do petnaest godina. Predložena izmjena mjere kazne izjednačava se s mjerom kazne propisanom u članku 225. stavku 4. Kaznenog zakona (ugrožavanje posebnih vrsta prometa) kada počinitelj inkriminacijom iz članka 225. stavka 1. Kaznenog zakona (kršeći propise o sigurnosti zračnog, brodskog, željezničkog prometa ili prometa žičarom) prouzroči smrt jedne ili više osoba. Izmjena visine posebnog maksimuma iz članka 227. stavka 4. Kaznenog zakona, rezultirat će sukladno članku 19. c stavku 1. točki a Zakona o kaznenom postupku

nadležnošću županijskog suda za suđenje u prvom stupnju za kazneno djelo iz članka 227. stavka 4. Kaznenog zakona.

Uz članak 31.

U članku 265. stavku 1. Kaznenog zakona (pranje novca) proširen je zakonski opis kaznenog djela sukladno članku 9. stavku 1. točki a) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točki a (i) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta kroz propisivanje lažnog prikazivanja, kao novog modaliteta počinjenja kaznenog djela pranja novca. Osim opisane dopune, daljnjom implementacijom članka 9. stavka 1. točke a) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točke a (i) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta u članak 265. stavak 1. Kaznenog zakona uvedena je nova inkriminacija kaznenog djela pranja novca prema kojoj jedan od mogućih počinitelja predmetnog kaznenog djela može biti i pomagač koji počinitelju ili sudioniku predikatnog kaznenog djela pomaže izbjeći pravne posljedice njihovog djela i to kroz izbjegavanje kaznenog progona ili oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom.

Stavak 2. proširen je „lažnim prikazivanjem“, kao novim modalitetom počinjenja kaznenog djela pranja novca sukladno članku 9. stavku 1. točki b) Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenog kaznenim djelom i o financiranju terorizma i članku 6. stavku 1. točki a (II) Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta .

Stavak 3. ostao je neizmijenjen u odnosu na tekst važećeg članka 265. Kaznenog zakona.

Stavkom 4. sankcionira se pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz stavka 1., 2. ili 3. na način da se kažnjava onaj tko s namjerom daje upute ili savjete ili uklanja prepreke ili na neki drugi način olakša počinjenje kaznenog djela.

Stavci 5. 6. i 7. po svom sadržaju odgovaraju stavcima 4., 5. i 6. u važećem tekstu uz izmjenu pozivanja na pojedine stavke ovoga članka kao posljedica izmjene numeracije stavaka (zbog dodavanja novog stavka 4.).

U odnosu na stavak 8., koji propisuje mogućnost fakultativnog oslobođenja od kazne za počinitelja kaznenog djela pranja novca koji dobrovoljno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist, u postojeću zakonsku odredbu predlaže se dodavanje pojma „bitno“, kako bi se naglasilo da nije svaki doprinos otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist razlog za moguće fakultativno oslobođenje od kazne.

Stavkom 9. propisuje se oduzimanje imovinske koristi, predmeta i sredstava koji su nastali počinjenjem kaznenog djela pranja novca ili su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela pranja novca te utvrđenje prava ništetnim.

Uz članak 32.

U članku 266. stavku 1. Kaznenog zakona (neovlašteni pristup) dopunjuje se sukladno članku 3. Direktive o napadima na informacijske sustave zakonski opis kaznenog djela kroz inkriminiranje neovlaštenog pristupa dijelu računalnog sustava. Na potrebu predmetne dopune ukazala je Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 33.

Članak 268. stavak 1. Kaznenog zakona (oštećenje računalnih podataka) mijenja se na način da se kao novi modaliteti počinjenja kaznenog djela propišu prikrivanje ili onemogućavanje pristupa tuđim računalnim podacima ili programima, uz istovremeno brisanje postojećih modaliteta počinjenja ovog kaznenog djela kojima se sankcionira činjenje neuporabljivim ili nedostupnim ili prikazivanje nedostupnim tuđih računalnih podataka ili programa. Predmetna izmjena posljedica je daljnjeg usklađenja kaznenog zakonodavstva sa zahtjevima iz članka 5. Direktive o napadima na informacijske sustave, a na potrebu kojih je ukazala Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 34.

U članku 272. stavicama 1. i 2. Kaznenog zakona (zlouporaba naprava) dopunjuje se sukladno članku 7. Direktive o napadima na informacijske sustave zakonski opis kaznenog djela kroz inkriminiranje distribuiranja kao novog modaliteta počinjenja djela. Na potrebu predmetne dopune ukazala je Europska komisija u evaluacijskom Izvješću broj: COM (2017) 474 final od 13. 9. 2017.

Uz članak 35.

Člankom 315.a Kaznenog zakona uvodi se novo kazneno djelo prisila prema zdravstvenom radniku. Kroz stavak 1. predmetnog kaznenog djela inkriminira se sprječavanje silom ili prijetnjom na izravnu uporabu sile doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika u obavljanju zdravstvene djelatnosti kao javne službe.

U stavku 2. kao kvalifikatorna okolnost propisuje se dovođenje u opasnost života ili tijela doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika ili nanošenje tjelesne ozljede ili uporaba oružja ili opasnog oruđa.

U stavku 3. propisuju se mogućnost oslobođenja od kazne počinitelja ovog kaznenog djela kada je isti bio izazvan protuzakonom, bezobzirnim ili osobito grubim postupanjem doktora medicine, doktora dentalne medicine ili drugog zdravstvenog radnika.

Uz članak 36.

Članak 386. Kaznenog zakona revidiran je na način da se u istom kronološki navedeni pravni akti Europske unije koji su na snazi, a koji su do četvrtih izmjena i dopuna Kaznenog zakona bili transponirani u isti, uz ispravne nazive pravnih akata kako su objavljeni u Službenom listu Europske unije s brojem Službenog lista. Također, u predmetnom članku su radi usklađenja koje je izvršeno ovim izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, u popis pravnih akata Europske unije dodane i Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP i Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 05. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je bio u prvom čitanju i koji je prihvaćen u Hrvatskom saboru, u Konačnom prijedlogu Zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja prijedloga i primjedbi iznijetih između prvog i drugog čitanja.

U odnosu na Prijedlog zakona, predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga izmijenio ili dodao sljedeće:

-u članku 1. kojim se mijenja članak 12. Kaznenog zakona, stavak 2. briše se kao posljedica propisivanja novog članka 18. a Kaznenog zakona.,

-u članku 2. propisuje se novi članka 18. a Kaznenog zakona kojim se reguliraju posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka u odnosu na države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena.,

- u članku 5. kojim se mijenja članka 76. stavak 1. Kaznenog zakona propisuje se u odnosu na kaznena djela iz Glave XVI. Kaznenog zakona (kaznena djela protiv spolne slobode) ili XVII.

Kaznenog zakona (kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djece) izricanje sigurnosne mjere zaštitnog nadzora po punom izvršenju kazne zatvora neovisno o visini izrečene kazne, uz zadržavanje njenog provođenja samo nad osobama koje nisu bile puštene na uvjetni otpust. Izmjenom stavka 2. ovoga članka predloženo je produljenje vremena provjeravanja na tri godine odnosno pet godina za kaznena djela iz gore navedenih Glava Kaznenog zakona.,

-u članku 6. izmijenjen je članak 79. stavak 2. Kaznenog zakona brisanjem zakonskih uvjeta za fakultativno oduzimanje predmeta. Posljedično je izmijenjen i stavak 3. predmetnog članka koji propisuje mogućnost oduzimanja predmeta kada počinitelj protupravne radnje nije kriv.,

- u članku 7. dopunjen je članak 81. stavak 2. Kaznenog zakona s teškim kaznenim djelima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta u kojem je kao kvalifikatorna okolnost propisana smrt djeteta iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona.,

- u članku 8. predlaže se izmjena članka 82. stavka 3. Kaznenog zakona suženjem teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. na modalitete iz stavka 1. i 2. predmetnog članka za koja zastara kaznenog počinje teći od punoljetnosti žrtve.,

-u članku 9. dopunjen je članak 83. stavak 2. Kaznenog zakona s teškim kaznenim djelima spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. stavka 3. Kaznenog zakona.,

-u članku 10. izmijenjen je članak 87. stavak 22. Kaznenog zakona brisanjem svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela iz definicije imovinske koristi.,

-u članku 13. izmijenjen je članak 100. Kaznenog zakona na način da se doprinos u počinjenju kaznenog djela novačenja za terorizam odnosi samo na kazneno djelo iz članka 97. Kaznenog zakona, dok se modalitet počinjenja odnosi na katalog ostalih kaznenih djela propisanih člankom 100. Kaznenog zakona.,

- u članku 14. izmijenjen je članak 101. Kaznenog zakona na način da se doprinos u počinjenju kaznenog djela obuke za terorizam odnosi samo na kazneno djelo iz članka 97. Kaznenog zakona, dok se modalitet počinjenja odnosi na katalog ostalih kaznenih djela propisanih člankom 101. Kaznenog zakona.,

- u članku 16. izmijenjen je članak 107. stavak 5. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora. Kao posljedica izmjene visine sankcije iz članka 107. stavka 5. Kaznenog zakona, izmijenjen je članak 107. stavak 6. Kaznenog zakona na način da isti samostalno propisuje sankciju u visini do tri godine zatvora.,

-u članku 17. izmijenjen je članak 158. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od tri do dvanaest godina zatvora. Također, propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od jedne do osam godina zatvora izmijenjen je

stavak 2. predmetnog članka, što je za posljedicu imalo i izmjenu visine posebnog maksimuma u stavku 6. u visini do deset godina zatvora, dok propisani minimum od jedne godine zatvora nije mijenjan. Također, predložena je i izmjena visine sankcije iz stavak 4. ovoga članka kroz propisivanje posebnog minimuma odnosno maksimuma od jedne do osam godina zatvora, odnosno šest mjeseci do pet godina ovisno o tome da li se radi o modalitetu počinjenja iz stavka 1. ili stavka 2. ovoga članka, kada se počinitelj nalazi u otklonjivoj zabludi glede dobi djeteta.,

- u članku 18. izmijenjen je članak 159. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od jedne do osam godina zatvora.,

- u članku 19. izmijenjen je članak 160. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do tri godine zatvora, odnosno propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma od šest mjeseci do pet godina zatvora za stavak 2. predmetnog članka. Kao posljedica izmjene visine kazne u stavku 2., predlaže se u stavku 3. brisanje kažnjavanja za pokušaj iz stavka 2., budući da je isti već kažnjiv sukladno članku 34. stavku 1. Kaznenog zakona., koji propisuje da je pokušaj kažnjiv ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora od pet godina.,

- u članku 20. izmijenjen je članak 161. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora, odnosno propisivanjem posebnog maksimuma do tri godine zatvora za stavak 2. predmetnog članka. Kao posljedica izmjene visine kazne u stavku 1., predlaže se brisanje stavka 3. ovoga članka koji propisuje kažnjavanje za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1., budući da je pokušaj već kažnjiv sukladno članku 34. stavku 1. Kaznenog zakona.,

- u članku 21. izmijenjen je članak 162. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od tri do dvanaest godina zatvora, odnosno propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od jedne do osam godina zatvora za stavke 2. i 4. predmetnog članka.

- u članku 22. izmijenjen je članak 163. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do deset godina zatvora, dok propisani minimum od jedne godine zatvora nije mijenjan.

- u članku 23. izmijenjen je članak 164. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do deset godina zatvora, dok propisani minimum od jedne godine zatvora nije mijenjan. U odnosu na stavak 2. predložen je posebni maksimum u visini do dvanaest godina zatvora, dok posebni minimum u visini do jedne godine zatvora nije mijenjan.

- u članku 24. izmijenjen je članak 165. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog minimuma i maksimuma u visini od šest mjeseci do pet godina zatvora.,

- u članku 25. izmijenjen je članak 166. stavak 1. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma od najmanje tri godine zatvora. Također, proširen je katalog kaznenih djela iz

stavka 1. ovoga članka s kaznenim djelom iz članka 164. stavka 2. ovoga članka, dok je kazneno djelo iz članka 164. stavka 3. dopunilo katalog kaznenih djela propisanih u članku 166. stavku 2. Kaznenog zakona.,

- u članku 26. izmijenjen je naslov iznad članka 200. Kaznenog zakona radi njegova terminološkog usklađenja sa Zakonom o zaštiti prirode, kao posebnim propisom na koji upućuje blanketna dispozicija iz članka 200. stavka 1. Kaznenog zakona. Također, izmijenjen je i članak 200. stavci 1., 2. i 4. Kaznenog zakona radi njegova daljnjeg usklađenja s člankom 3. f u svezi s člankom 2. (b) i. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava.,

-u članku 27. izmijenjeno je kazneno djelo iz članka 201. Kaznenog zakona radi njegova daljnjeg usklađenja s člankom 3. h u svezi s člankom 2. (c) Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava.,

-u članku 28. izmijenjen je naslov iznad članak 202. Kaznenog zakona radi njegova terminološkog usklađenja sa Zakonom o zaštiti prirode, kao posebnim propisom na koji upućuje blanketna dispozicija iz članka 202. stavka 1. Kaznenog zakona. Također, izmijenjeni su članak 202. stavci 1. i 2. Kaznenog zakona radi njihova daljnjeg usklađenja s člankom 3. g u svezi s člankom 2. (b) ii. Direktive o zaštiti okoliša putem kaznenog prava.,

- u članku 29. izmijenjen je članak 214. stavak 5. i 7. Kaznenog zakona, kao posljedica izmjena opisanih u članku 29. Konačnog prijedloga Zakona.

-u članku 30. izmijenjen je članak 227. stavak 4. Kaznenog zakona propisivanjem posebnog maksimuma u visini do petnaest godina zatvora, dok propisani minimum od tri godine zatvora nije mijenjan.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S RAZLOZIMA NEPRIHVATANJA

Nije prihvaćen prijedlog zastupnice sa sjednice Hrvatskog sabora (dr. sc. Ines Strenja-Linić), za dopunu članka 55. Kaznenog zakona (rad za opće dobro) kroz propisivanje formalne prepreke njegova izricanja osobama osuđenim za kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz Glave sedamnaest (XVII) Kaznenog zakona. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 101/17) ograničene su pretpostavke za izricanje rada za opće dobro iz članka 55. Kaznenog zakona i to na način da se rad za opće dobro može izreći kao modifikacija za izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih dohodaka te za izrečenu kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine. Daljnje ograničenje propisano je u stavku 2. predmetnog članka kroz onemogućavanje izricanja rada za opće dobro već osuđenim osoba na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci. Propisivanje daljnjih zakonskih ograničenja u izricanju rada za opće dobro u odnosu na pojedina kaznena djela ili grupe kaznenih djela ne ukazuje se opravdanim jer se na taj način suzuje prostor individualizacije sankcioniranja prema konkretnim

okolnostima i težini počinjenog kaznenog djela, a upravo ta mogućnost individualizacije kazne je nužna za ostvarenje ciljeva kažnjavanja i nalazi se u samim temeljima modernog funkcioniranja kaznenog pravosuđa.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**Posebnosti glede pokretanja kaznenog postupka za kaznena djela počinjena na području Republike Hrvatske, njezinom brodu ili zrakoplovu****Članak 12.**

(1) Kad je u slučaju primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske prema odredbama članka 10. i članka 11. ovoga Zakona kazneni postupak pravomoćno dovršen u stranoj državi, kazneni postupak u Republici Hrvatskoj pokrenut će se po odobrenju glavnog državnog odvjetnika.

(2) Kazneni postupak radi primjene kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske prema odredbama članka 10. i članka 11. ovoga Zakona neće se pokrenuti protiv počinitelja kaznenog djela koje je, osim na području Republike Hrvatske, počinjeno i na području države ugovornice Konvencije o provedbi Sporazuma iz Schengena ako je u njoj za to djelo kazneni postupak pravomoćno dovršen.

Rad za opće dobro**Članak 55.**

(1) Sud može izrečenu novčanu kaznu u iznosu manjem od tristo šezdeset dnevnih iznosa ili kaznu zatvora u trajanju manjem od jedne godine zamijeniti radom za opće dobro.

(2) Rad za opće dobro ne može se izreći već osuđenim osobama na kaznu zatvora u trajanju duljem od šest mjeseci.

(3) Kada sud novčanu kaznu zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dnevni iznos s dva sata rada, a kad kaznu zatvora zamjenjuje radom za opće dobro, zamijenit će jedan dan zatvora s dva sata rada.

(4) Sud može počinitelju uz rad za opće dobro odrediti zaštitni nadzor iz članka 64. ovoga Zakona, čije trajanje ne može biti duže od vremena u kojem počinitelj mora izvršiti rad za opće dobro.

(5) Rad za opće dobro izvršit će se samo uz pristanak osuđenika.

(6) Osuđenik će, nakon što nadležnom tijelu za probaciju dade pristanak, rad za opće dobro izvršiti u roku koji to tijelo odredi, vodeći računa o njegovim mogućnostima s obzirom na njegove osobne prilike i zaposlenje. Ovaj rok ne može biti kraći od jednog mjeseca niti dulji od dvije godine računajući od početka izvršavanja rada za opće dobro. Sadržaj rada za opće dobro određuje nadležno tijelo za probaciju u dogovoru s osuđenikom vodeći računa o njegovim sposobnostima.

(7) Ako se osuđenik u roku od osam dana od dana za koji je pozvan ne javi nadležnom tijelu za probaciju ili mu poziv nije mogao biti dostavljen na adresu koju je dao sudu ili ne da pristanak, nadležno tijelo za probaciju će o tome obavijestiti nadležnog suca izvršenja ako je

kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro, a sud ako je novčana kazna zamijenjena radom za opće dobro.

(8) Ako osuđenik svojom krivnjom ne izvršava rad za opće dobro, sud će odmah donijeti odluku kojom određuje izvršenje izrečene kazne u neizvršenom dijelu ili u cijelosti. Ako osuđenik ne izvrši rad za opće dobro bez svoje krivnje, nadležno tijelo za probaciju produžiti će rok iz stavka 5. ovoga članka.

(9) Ako osuđenik ustrajno izbjegava provođenje zaštitnog nadzora iz članka 64. ovoga Zakona ili bez opravdanog razloga krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom, sud će donijeti odluku kojom određuje izvršenje prvotno izrečene kazne. Ako se utvrdi da je počinitelj zbog opravdanih razloga izbjegavao zaštitni nadzor, sud ga može osloboditi zaštitnog nadzora, ili mu može produljiti rok za izvršenje zaštitnog nadzora.

(10) Rad za opće dobro izvršava se bez naknade.

Djelomična uvjetna osuda

Članak 57.

(1) Sud može počinitelju koji je osuđen na novčanu kaznu ili kaznu zatvora u trajanju većem od jedne, a manjem od tri godine, izreći uvjetnu osudu za samo dio kazne ako ocijeni da postoji visok stupanj vjerojatnosti da i bez izvršenja cijele kazne neće ubuduće činiti kaznena djela.

(2) Neuvjetovani dio kazne zatvora mora iznositi najmanje šest mjeseci, a najviše jednu polovinu izrečene kazne.

(3) Neuvjetovani dio novčane kazne ne može iznositi manje od jedne petine ni više od jedne polovine izrečene kazne.

(4) Na neuvjetovani dio kazne zatvora ne mogu se primijeniti odredbe o uvjetnom otpustu.

(5) Na uvjetovani dio kazne shodno se primjenjuju odredbe iz članka 56., članka 58., članka 62., članka 63. i članka 64. ovoga Zakona.

Zaštitni nadzor po punom izvršenju kazne zatvora

Članak 76.

(1) Ako je počinitelju izrečena kazna zatvora u trajanju od pet ili više godina za namjerno kazneno djelo ili u trajanju od dvije ili više godina za namjerno kazneno djelo s obilježjem nasilja ili za drugo kazneno djelo iz Glave XVI. ili XVII. ovoga Zakona i ako je kazna u potpunosti izdržana jer osuđeniku nije odobren uvjetni otpust, nad njime će se odmah po izlasku iz zatvora započeti provoditi zaštitni nadzor sukladno članku 64. ovoga Zakona i posebne obveze iz članka 62. stavka 2. točke 7. do 13. ako su mu izrečene uz zaštitni nadzor.

(2) Vrijeme provjeravanja traje jednu godinu osim ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta kada vrijeme provjeravanja traje tri godine.

(3) Sud prilikom donošenja presude može odrediti da se zaštitni nadzor ne provodi ako ima razloga vjerovati da osoba neće počinuti novo kazneno djelo i bez njegova provođenja.

Oduzimanje predmeta

Članak 79.

(1) Predmeti i sredstva koji su nastali počinjenjem kaznenog djela oduzet će se.

(2) Predmeti i sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela oduzet će se ako postoji opasnost da će se ponovno uporabiti za počinjenje kaznenog djela ili je njihovo oduzimanje potrebno radi zaštite opće sigurnosti, javnog poretka ili zbog moralnih razloga.

(3) Ako su ispunjene pretpostavke iz stavka 1. ili 2. ovoga članka, sud može oduzeti predmete i sredstva i kada počinitelj protupravne radnje nije kriv.

(4) Oduzeti predmeti i sredstva postaju vlasništvo Republike Hrvatske. To ne utječe na pravo trećih osoba za naknadu štete prema počinitelju zbog oduzetog predmeta ili sredstva. Vlasnik oduzetog predmeta ili sredstva koji nije počinitelj djela ima pravo na povrat predmeta i sredstva ili naknadu njihove tržišne vrijednosti iz državnog proračuna, osim ako je najmanje krajnjom nepažnjom pridonio da predmet ili sredstvo bude namijenjeno ili uporabljeno za počinjenje kaznenog djela ili da nastane njegovim počinjenjem ili ako je pribavio predmet ili sredstvo znajući za okolnosti koje omogućuju njegovo oduzimanje.

(5) Kada je zakonom za određeno kazneno djelo propisano oduzimanje predmeta ili sredstva, vlasnik nema pravo na naknadu iz državnog proračuna, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(6) Sud može naložiti uništenje oduzetog predmeta ili sredstva.

Zastara kaznenog progona

Članak 81.

(1) Kazneni progon zastarijeva nakon:

– 40 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna dugotrajnog zatvora i kazna zatvora u trajanju dužem od 15 godina,

– 25 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 10 godina,

– 20 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 5 godina,

– 15 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 3 godine,

– 10 godina za kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju dužem od jedne godine i

– 6 godina za ostala kaznena djela.

(2) Kazneni progon ne zastarijeva za kazneno djelo genocida (članak 88.), zločin agresije (članak 89.), zločina protiv čovječnosti (članak 90.), ratnog zločina (članak 91.), terorizma (članak 97. stavak 4.), teškog ubojstva (članak 111.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.) te drugih djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu Republike Hrvatske ili međunarodnom pravu.

(3) Ako je prije proteka rokova iz stavka 1. ovoga članka donesena prvostupanjska presuda, zastara kaznenog progona produljuje se za dvije godine.

Tijek zastare kaznenog progona

Članak 82.

(1) Zastara kaznenog progona počinje teći danom kad je kazneno djelo počinjeno. Ako posljedica koja je obilježje kaznenog djela nastupi kasnije, zastara počinje teći od tog trenutka.

(2) Zastara kaznenog progona ne teče za vrijeme za koje se prema zakonu kazneni progon ne može poduzeti ili se ne može nastaviti.

(3) Za kaznena djela iz članka 105. stavka 3., članka 106. stavka 2. i 3., članka 110., članka 111., članka 112. stavka 1., članka 114. stavka 2., članka 115., članka 116. stavka 3., članka 118., članka 119., članka 154., članka 155. stavka 2., članka 156., članka 158., članka 159., članka 160., članka 162., članka 163., članka 164., članka 166., članka 169., članka 170., članka 171., članka 176. i članka 177. ovoga Zakona počinjenih na štetu djeteta, zastara kaznenog progona počinje teći od punoljetnosti žrtve.

Zastara izvršenja kazne

Članak 83.

(1) Izrečena se kazna zbog zastare ne može izvršiti kad od pravomoćne presude protekne:

- 40 godina od izrečene kazne dugotrajnog zatvora,
- 25 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od deset godina,
- 20 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od pet godina,
- 15 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od tri godine,
- 10 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju duljem od jedne godine,
- 6 godina od izrečene kazne zatvora u trajanju do jedne godine, novčane kazne kao glavne ili sporedne kazne.

(2) Ne zastarijeva izvršenje kazni izrečenih za kazneno djelo genocida (članak 88.), zločina agresije (članak 89.), zločina protiv čovječnosti (članak 90.), ratnog zločina (članak 91.), terorizma (članak 97. stavak 4.), teškog ubojstva (članak 111.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.) te drugih djela koja ne zastarijevaju prema Ustavu Republike Hrvatske ili međunarodnom pravu.

Članak 87.

- (1) Kazneno zakonodavstvo Republike Hrvatske su odredbe sadržane u ovom Zakonu i drugim zakonima Republike Hrvatske, kojima se određuju pretpostavke kažnjivosti i sankcije koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela.
- (2) Protupravna radnja je radnja kojom su ispunjena obilježja kaznenog djela, a ne postoji razlog isključenja protupravnosti.
- (3) Službena osoba je državni dužnosnik ili službenik, dužnosnik ili službenik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, nositelj pravosudne dužnosti, sudac porotnik, član Državnog sudbenog vijeća ili Državnoodvjetničkog vijeća, arbitar i javni bilježnik. Službenom osobom smatra se i osoba koja u Europskoj uniji, stranoj državi, međunarodnoj organizaciji koje je Republika Hrvatska član, međunarodnom sudu ili arbitraži čiju sudbenost Republika Hrvatska prihvaća, obavlja dužnosti povjerene osobama iz prethodne rečenice.
- (4) Vojna osoba je djelatna vojna osoba, ročnik, pričuvnik i kadet te državni službenik i namještenik raspoređen na službu u Oružanim snagama Republike Hrvatske.
- (5) Kad je službena osoba naznačena kao počinitelj kaznenog djela koje nije predviđeno u Glavi XXXIV. ovoga Zakona, ili kao osoba prema kojoj je počinjeno kazneno djelo, službenom osobom smatrat će se i vojna osoba.
- (6) Odgovorna osoba je fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je izričito ili stvarno povjereno obavljanje poslova iz područja djelovanja pravne osobe ili državnih tijela ili tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.
- (7) Dijete je osoba koja nije navršila osamnaest godina života.
- (8) Članovi obitelji su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnik po krvi u ravnoj lozi, srodnik u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik.
- (9) Bliske osobe su članovi obitelji, bivši bračni ili izvanbračni drug, bivši životni partner ili neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete i osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.
- (10) Izvanbračni drug je osoba koja živi u izvanbračnoj zajednici koja ima trajniji karakter ili koja traje kraće vrijeme ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.
- (11) Neformalni životni partner je osoba koja živi u istospolnoj zajednici koja ima trajniji karakter.

(12) Tajni podatak je podatak koji je prema posebnom zakonu označen kao klasificirani podatak. Ne smatra se tajnim podatkom podatak čiji je sadržaj suprotan ustavnom poretku Republike Hrvatske ili podatak koji je označen tajnim radi prikriivanja kaznenog djela, prekoračenja ili zlouporabe ovlasti te drugih oblika nezakonitog postupanja u državnim tijelima.

(13) Službena tajna je podatak koji je prikupljen i koristi se za potrebe tijela javne vlasti, a koji je zakonom, drugim propisom ili općim aktom nadležnog tijela donesenim na temelju zakona proglašen službenom tajnom.

(14) Izbori su izbori za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike, Europski parlament, predstavnička tijela u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, općinske načelnike, gradonačelnike, župane, gradonačelnika Grada Zagreba te postupak odlučivanja na državnom referendumu.

(15) Isprava je svaki predmet koji sadrži zapis, znak ili sliku koji je podoban ili određen da služi kao dokaz neke činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.

(16) Pokretna stvar je i svaka proizvedena ili skupljena energija za davanje svjetlosti, topline ili kretanja, kao i telefonski impulsi.

(17) Motorno vozilo je svako prometno sredstvo na motorni pogon u kopnenom, vodenom i zračnom prometu.

(18) Računalni sustav je svaka naprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovi programa automatski obrađuju podatke, kao i računalni podaci koji su u njega spremljeni, obrađeni, učitani ili preneseni za svrhe njegovog rada, korištenja, zaštite i održavanja.

(19) Računalni podatak je svako iskazivanje činjenica, informacija ili zamisli u obliku prikladnom za obradu u računalnom sustavu.

(20) Računalni program je skup računalnih podataka koji su u stanju prouzročiti da računalni sustav izvrši određenu funkciju.

(21) Zločin iz mržnje je kazneno djelo počinjeno zbog rasne pripadnosti, boje kože, vjeroispovijesti, nacionalnog ili etničkog podrijetla, invaliditeta, spola, spolnog opredjeljenja ili rodnog identiteta druge osobe. Takvo postupanje uzet će se kao otegotna okolnost ako ovim Zakonom nije izričito propisano teže kažnjavanje.

(22) Imovinskom korišću od kaznenog djela smatra se neposredna imovinska korist od kaznenog djela koja se sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela, imovina u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela kao i svaka druga korist koja je dobivena od

neposredne imovinske koristi od kaznenog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od kaznenog djela bez obzira nalazi li se na području Republike Hrvatske ili izvan njega.

(23) Imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, neovisno o tome je li materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na ili interes za takvu imovinu.

(24) Mito je svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost.

(25) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba kojoj su protupravnom radnjom prouzročene fizičke ili duševne boli, emocionalna patnja, imovinska šteta ili bitna povreda ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(26) Riječi i pojmovni sklopovi koji imaju rodno značenje bez obzira jesu li u ovom Zakonu korišteni u muškom ili ženskom rodu odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

(27) Vrijednost imovine, imovinske štete, imovinske koristi, porezne obveze i državne potpore je velikih razmjera ako prelazi 600.000,00 kuna. Razaranja prouzročena kaznenim djelima su velika ako prelaze 600.000,00 kuna.

(28) Vrijednost imovine je većeg opsega ako prelazi 200.000,00 kuna.

(29) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je velika ako prelazi 60.000,00 kuna. Vrijednost imovinske koristi i štete je znatna ako prelazi 60.000,00 kuna.

(30) Vrijednost stvari, imovinskog prava i imovinske koristi je mala ako ne prelazi 1.000,00 kuna.

Terorizam

Članak 97.

(1) Tko s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva, ili prisiljavanja države ili međunarodne organizacije da što učini ili ne učini, ili ozbiljnog narušavanja ili uništavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura države ili međunarodne organizacije, počini jedno od sljedećih djela koje može ozbiljno naštetiti državi ili međunarodnoj organizaciji:

1. napade na život osobe koji mogu prouzročiti smrt,
2. napade na tijelo drugoga,
3. otmicu ili uzimanje talaca,
4. uništenje državnih ili javnih objekata, prometnog sustava, infrastrukture uključujući i informacijske sustave, nepokretne platforme na epikontinentalnom pojasu, javnog mjesta ili privatne imovine koje može ugroziti živote ljudi ili prouzročiti znatnu gospodarsku štetu,
5. otmicu zrakoplova, broda ili drugih sredstava javnog prijevoza ili prijevoza robe,

6. izrada, posjedovanje, pribavljanje, prijevoz, opskrba ili uporaba oružja, eksploziva, nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja, kao i istraživanje i razvoj nuklearnog, biološkog ili kemijskog oružja,

7. ispuštanje opasnih tvari ili prouzročenje požara, eksplozija ili poplava, čime se ugrožava život ljudi,

8. ometanje ili obustava opskrbe vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom, čime se ugrožava život ljudi, ili

9. posjeduje ili koristi radioaktivne tvari ili izrađuje, posjeduje ili koristi uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili ionizirajućeg zračenja, koristi ili ošteti nuklearni objekt tako da dođe do ispuštanja ili opasnosti od ispuštanja radioaktivnog materijala, ili upotrebom sile ili prijetnje zahtijeva radioaktivni materijal, uređaj za aktiviranje, raspršivanje ili emitiranje radioaktivnog materijala ili nuklearni objekt, kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Tko prijeti počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako su kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena velika razaranja ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.

(4) Ako počinitelj prigodom počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka s namjerom usmrti jednu ili više osoba, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Financiranje terorizma

Članak 98.

(1) Tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično, u svrhu činjenja jednog ili više kaznenih djela iz članka 97., članka 99. do članka 101., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona ili drugog kaznenog djela kojem je cilj prouzročiti smrt ili tešku tjelesnu ozljedu civila ili druge osobe koja nije aktivno uključena u oružani sukob, ako je svrha tog djela zastrašiti stanovništvo ili prisiliti neku državu ili međunarodnu organizaciju da što učini ili ne učini, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko izravno ili neizravno daje ili prikuplja sredstva s ciljem da se ona koriste ili znajući da će se koristiti, u potpunosti ili djelomično od strane terorista ili terorističkog udruženja.

(3) Sredstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se oduzeti.

Novačenje za terorizam

Članak 100.

Tko vrbuje drugoga da se pridruži terorističkom udruženju radi njegovog doprinosa u počinjenju kaznenog djela iz članka 97., članka 102., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Obuka za terorizam

Članak 101.

Tko daje upute o izradi i korištenju eksplozivnih naprava, vatrenog ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari ili o drugim specifičnim metodama ili tehnikama znajući da se te vještine namjeravaju koristiti za počinjenje kaznenog djela iz članka 97., članka 98., članka 137., članka 216. stavka 1. do 3., članka 219., članka 223., članka 224., članka 352. do članka 355. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Trgovanje dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima

Članak 107.

(1) Tko nabavi, posjeduje, prevozi, prenosi, čuva, primi ili presadi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus ako je znao ili morao i mogao znati da potiču od osobe koja je žrtva trgovine ljudima radi uzimanja dijelova tijela iz članka 106. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Tko uporabom sile ili prijetnje, obmanom, prijevarom, otmicom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa ovisnosti nabavi, posjeduje, prevozi, prenosi, čuva ili primi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak, fetus ili mrtvo tijelo radi uzimanja dijelova tijela, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(3) Tko dajući novčanu naknadu ili drugu usporedivu korist nabavi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak, fetus ili mrtvo tijelo, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Kaznom iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se tko radi zarade navede drugog ili mu pomogne dati vlastiti organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus za novčanu naknadu ili drugu korist.

(5) Tko izvadi ili presadi ljudski organ, tkivo, stanicu, zametak ili fetus ako je znao ili je morao i mogao znati da je za njega darivatelj dobio novčanu naknadu ili drugu korist, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(6) Kaznom iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se tko oglašava potrebu ili dostupnost ljudskog organa, tkiva, stanice, zametka, fetusa ili mrtvog tijela radi ponude ili traženja novčane naknade ili druge koristi.

Spolna zlouporaba djeteta mlađeg od petnaest godina

Članak 158.

(1) Tko izvrši spolni odnošaj ili s njim izjednačenu spolnu radnju s djetetom mlađim od petnaest godina, ili ga navede da izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju s trećom osobom ili da nad samim sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Tko nad djetetom mlađim od petnaest godina izvrši bludnu radnju, ili ga navede da izvrši bludnu radnju s drugom osobom ili da nad samim sobom izvrši bludnu radnju,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Nema kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako razlika u dobi između osoba koje vrše spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju ili bludnu radnju nije veća od tri godine.

(4) Počinitelj koji je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 1. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina, a ako je bio u otklonjivoj zabludi da dijete iz stavka 2. ovoga članka ima najmanje petnaest godina kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(5) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu,

kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(6) Tko djelo iz stavka 2. ovoga članka počini uz primjenu sile ili prijetnje, obmane, prijevare ili zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti djeteta o njemu,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina

Spolna zlouporaba djeteta starijeg od petnaest godina

Članak 159.

(1) Tko s djetetom koje je navršilo petnaest godina koje mu je povjereno radi odgoja, učenja, čuvanja, dušebrižništva ili njege izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili ga navede da s drugom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili da samo nad sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se srođnik po krvi ili po posvojenju u ravnoj lozi, očuh, maćeha ili izvanbračni drug ili životni partner ili neformalni životni partner roditelja djeteta koji s djetetom koje je navršilo petnaest godina izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili ga navede da s drugom osobom izvrši spolni odnošaj ili s njime izjednačenu spolnu radnju, ili da samo nad sobom izvrši sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju.

Zadovoljenje pohote pred djetetom mlađim od petnaest godina

Članak 160.

(1) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina čini spolne radnje namijenjene zadovoljavanju vlastite ili tuđe pohote,

kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko pred djetetom mlađim od petnaest godina počini kazneno djelo iz članka 152. do članka 155., članka 158. ili članka 159. ovoga Zakona,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba

Članak 161.

(1) Punoljetna osoba koja osobi mlađoj od petnaest godina, u namjeri da ona ili druga osoba nad njom počini kazneno djelo iz članka 158. ovoga Zakona, putem informacijsko komunikacijskih tehnologija ili na drugi način predloži susret s njom ili drugom osobom i koja poduzme mjere da do tog susreta dođe,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko prikuplja, daje ili prenosi podatke o osobi mlađoj od petnaest godina radi počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka,

kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Podvođenje djeteta

Članak 162.

(1) Tko radi zarade ili druge koristi dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na pružanje spolnih usluga, ili organizira ili omogućuje pružanje spolnih usluga s djetetom, a znao je ili je morao i mogao znati da se radi o djetetu,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Tko koristi spolne usluge djeteta koje je navršilo petnaest godina uz davanje bilo kakve naknade ili protučinidbe, a znao je ili je morao i mogao znati da se radi o djetetu,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko osobu za koju je znao ili je morao i mogao znati da je dijete radi zarade silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na pružanje spolnih usluga, ili tko koristi spolne usluge tog djeteta uz naplatu, a znao je ili je morao i mogao znati za navedene okolnosti,

kaznit će se kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(4) Tko oglašava iskorištavanje spolnih usluga djeteta,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Iskorištavanje djece za pornografiju

Članak 163.

(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u snimanju dječje pornografije ili tko organizira ili omogućuje njezino snimanje,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko neovlašteno snima, proizvodi, nudi, čini dostupnim, distribuira, širi, uvozi, izvozi, pribavlja za sebe ili drugoga, prodaje, daje, prikazuje ili posjeduje dječju pornografiju ili joj svjesno pristupa putem informacijsko komunikacijskih tehnologija.

(3) Tko dijete silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede na snimanje dječje pornografije,

kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(4) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se i uništiti.

(5) Dijete se neće kazniti za proizvodnju i posjedovanje pornografskog materijala koji prikazuje njega samog ili njega i drugo dijete ako su oni sami taj materijal proizveli i posjeduju ga uz pristanak svakog od njih i isključivo za njihovu osobnu upotrebu.

(6) Dječja pornografija je materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje pravo dijete ili realno prikazano nepostojeće dijete ili osobu koja izgleda kao dijete, u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe djece u spolne svrhe. Materijali koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.

Iskorištavanje djece za pornografske predstave

Članak 164.

(1) Tko dijete namamljuje, vrbuje ili potiče na sudjelovanje u pornografskim predstavama,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Tko zarađuje od pornografskih predstava u kojima sudjeluje dijete ili na drugi način iskorištava dijete za pornografske predstave,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(3) Tko silom ili prijetnjom, obmanom, prijevarom, zlouporabom ovlasti ili teškog položaja ili odnosa zavisnosti, prisili ili navede dijete na sudjelovanje u pornografskoj predstavi,

kaznit će se kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(4) Kaznom zatvora iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko gleda pornografsku predstavu uživo ili putem komunikacijskih sredstava ako je znao ili je morao i mogao znati da u njoj sudjeluje dijete.

(5) Posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal koji je nastao počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se i uništiti.

Upoznavanje djece s pornografijom

Članak 165.

(1) Tko djetetu mlađem od petnaest godina proda, pokloni, prikaže ili javnim izlaganjem, posredstvom računalnog sustava, mreže ili medija za pohranu računalnih podataka ili na drugi način učini pristupačnim spise, slike, audiovizualne sadržaje ili druge predmete pornografskog sadržaja ili mu prikaže pornografsku predstavu,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Predmeti, posebne naprave, sredstva, računalni programi ili podaci namijenjeni, prilagođeni ili uporabljeni za počinjenje ili olakšavanje počinjenja kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a pornografski materijal će se i uništiti.

(3) Pornografijom se u smislu ovoga članka smatra materijal koji vizualno ili na drugi način prikazuje osobu u pravom ili simuliranom spolno eksplicitnom ponašanju ili koji prikazuje spolne organe ljudi u spolne svrhe. Materijali koji imaju umjetnički, medicinski ili znanstveni značaj ne smatraju se pornografijom u smislu ovoga članka.

Teška kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta

Članak 166.

(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 158. stavak 1., članka 162. stavka 1. i 2., članka 163. stavka 1. i 2. te članka 164. stavka 1. ovoga Zakona djetetu nanescena teška tjelesna ozljeda ili je narušen njegov tjelesni ili emocionalni razvoj ili je dijete ostalo trudno, ako je u djelu sudjelovalo više počinitelja, ili je djelo počinjeno nad posebno ranjivim djetetom ili je počinjeno od bliske osobe ili osobe s kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, ili je počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz članka 158. stavka 5., članka 162. stavka 3., članka 163. stavka 3. i članka 164. stavka 2. ovoga Zakona djetetu nanescena teška tjelesna ozljeda ili je narušen njegov tjelesni ili emocionalni razvoj ili je dijete ostalo trudno, ako je u djelu sudjelovalo više počinitelja, ili je djelo počinjeno nad posebno ranjivim djetetom ili je počinjeno od bliske osobe ili osobe s kojom dijete živi u zajedničkom kućanstvu, ili je počinjeno na osobito okrutan ili osobito ponižavajući način,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 158., članka 162., članka 163. ili članka 164. ovoga Zakona prouzročena smrt djeteta,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje deset godina ili dugotrajnim zatvorom.

Uništavanje zaštićenih prirodnih vrijednosti

Članak 200.

(1) Tko protivno propisima usmrti, uništi, posjeduje, hvata ili uzima jedinku zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva ili drugu zaštićenu prirodnu vrijednost,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema strogo zaštićenoj divljoj svojti životinja, biljaka ili gljiva,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema nezatnoj količini pripadnika svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti i nezatno je utjecalo na očuvanje te svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti.

Uništavanje staništa

Članak 201.

(1) Tko protivno propisima uništi ili izazove znatno propadanje staništa zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva, ili uništi ili izazove znatno propadanje stanišnog tipa,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka počini prema staništu, odnosno području razmnožavanja, podizanja mladih, migracije i hibernacije strogo zaštićene divlje svojte životinja, biljaka ili gljiva,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se tko uništi ili izazove znatno propadanje staništa u zaštićenom području prirode ili na ekološki značajnom području.

(4) Tko kazneno djelo iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

Trgovanje zaštićenim prirodnim vrijednostima

Članak 202.

(1) Tko protivno propisima trguje, uvozi, izvozi ili prevozi živu ili mrtvu jedinku zaštićene svojte životinja, biljaka ili gljiva ili drugu zaštićenu prirodnu vrijednost, njezine dijelove ili prerađevine dobivene iz nje, ili bez odobrenja iznese iz Republike Hrvatske zaštićenu prirodnu vrijednost ili je ne vrati u Republiku Hrvatsku u roku određenom odobrenjem,

kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko djelo iz stavka 1. ovoga članka učini prema strogo zaštićenoj divljoj svojti životinja, biljaka ili gljiva,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(4) Nema kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka ako je počinjeno prema nezatnoj količini pripadnika svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti i nezatno je utjecalo na očuvanje te svojte ili druge zaštićene prirodne vrijednosti.

Teška kaznena djela protiv okoliša

Članak 214.

(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 1. i 2., članka 194. stavka 1. i 2., članka 196. stavka 1. i 2., članka 197. stavka 1., članka 198. stavka 1. i članka 199. ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi velika nesreća,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 1. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do petnaest godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 193. stavka 3., članka 194. stavka 3., članka 196. stavka 3., članka 197. stavka 2. i članka 198. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi velika nesreća,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako je kaznenim djelima navedenim u stavku 3. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(5) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 1. i 2., članka 201. stavka 1., 2. i 3. i članka 202. stavka 1. i 2. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(6) Ako je kaznenim djelom iz članka 206. stavak 1., članka 207. stavka 1. i članka 208. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(7) Ako je kaznenim djelom iz članka 200. stavka 3., članak 201. stavka 4., članka 202. stavka 3., članka 206. stavka 2. i članka 207. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena znatna šteta,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.

Izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu

Članak 227.

(1) Sudionik u cestovnom prometu koji kršenjem propisa o sigurnosti prometa izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu velikih razmjera, pa zbog toga prouzroči tešku tjelesnu ozljedu druge osobe ili imovinsku štetu velikih razmjera,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počinjeno iz nehaja,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.

(3) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena drugoj osobi osobito teška tjelesna ozljeda,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(4) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(5) Ako je kaznenim djelom iz stavka 2. ovoga članka prouzročena drugoj osobi osobito teška tjelesna ozljeda, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora u trajanju od šest mjeseci do pet godina.

(6) Ako je kaznenim djelom iz stavka 2. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Pranje novca

Članak 265.

(1) Tko imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom uloži, preuzme, pretvori, prenese ili zamijeni u cilju prikrivanja njezinog nezakonitog podrijetla, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko prikriva pravu prirodu, podrijetlo, mjesto, raspolaganje, prenošenje te postojanje prava, odnosno vlasništva na imovinskoj koristi koju je drugi ostvario kaznenim djelom.

(3) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko imovinsku korist koju je drugi ostvario kaznenim djelom, pribavlja, posjeduje ili koristi.

(4) Tko počini djelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka u financijskom ili drugom poslovanju ili se počinitelj bavi pranjem novca ili je imovinska korist iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka velike vrijednosti, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(5) Tko poduzme radnju iz stavka 1., 2. ili 4. ovoga članka postupajući s nehajem u odnosu na okolnosti da se radi o imovinskoj koristi ostvarenoj kaznenim djelom, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(6) Ako je imovinska korist iz stavka 1. do 5. ovoga članka ostvarena kaznenim djelom počinjenim u stranoj državi počinitelj će se kazniti ako se radi o kaznenom djelu i prema zakonu države u kojoj je počinjeno.

(7) Počinitelja iz stavka 1. do 5. ovoga članka koji dobrovoljno pridonese otkrivanju kaznenog djela kojim je ostvarena imovinska korist sud može osloboditi kazne.

Neovlašteni pristup

Članak 266.

(1) Tko neovlašteno pristupi računalnom sustavu ili računalnim podacima, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u odnosu na računalni sustav ili računalne podatke tijela državne vlasti, Ustavnog suda Republike Hrvatske i međunarodne organizacije koje je Republika Hrvatska član, tijela jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, javne ustanove ili trgovačkog društva od posebnog javnog interesa, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

(4) Kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka progoni se po prijedlogu.

Oštećenje računalnih podataka

Članak 268.

(1) Tko neovlašteno u cijelosti ili djelomično ošteti, izmijeni, izbriše, uništi, učini neuporabljivim ili nedostupnim ili prikaže nedostupnim tuđe računalne podatke ili programe, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

Zloupotreba naprava

Članak 272.

(1) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje ili čini drugome dostupne uređaje ili računalne programe ili računalne podatke stvorene ili prilagođene za počinjenje kaznenih djela iz članka

266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona s ciljem da ih se uporabi za počinjenje nekog od tih djela, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko izradi, nabavi, uveze, proda, posjeduje ili čini drugome dostupne računalne lozinke, pristupne šifre ili druge podatke kojima se može pristupiti računalnom sustavu s ciljem da ih se uporabi za počinjenje kaznenih djela iz članka 266., članka 267., članka 268., članka 269., članka 270. i članka 271. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.

(3) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka neće se kazniti kaznom strožom od one koja je propisana za kazneno djelo koje je imao za cilj.

(4) Posebne naprave i programi iz stavka 1. ovoga članka će se oduzeti, a podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se uništiti.

Članak 386.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2002. godine o zaštiti okoliša putem kaznenog prava,
2. Direktivom 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. godine kojom se predviđaju minimalni standardi o sankcijama i mjerama protiv poslodavaca koji zapošljavaju državljane trećih zemalja,
3. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. godine o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji,
4. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,
5. Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. godine o izmjenama i dopunama Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje,
6. Direktivom 2008/98 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenog 2008. godine o otpadu koja zamjenjuje određene direktive,
7. Seveso II direktivom 96/82/EC, 2003/105/EC o sprječavanju velikih industrijskih nesreća i ublažavanju posljedica ako se one dogode,

8. Direktivom 2002/90/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2002. godine o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,
9. Direktivom 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. godine o nezakonitoj kupoprodaji dionica i manipulaciji tržištem,
10. Okvirnom odlukom Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. godine o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kazneno-pravnim sredstvima,
11. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom,
12. Direktivom 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 05. travnja 2011. godine o suzbijanju i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava,
13. Okvirnom odlukom Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. godine o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima,
14. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. godine o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka,
15. Okvirnom odlukom Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. godine o suzbijanju terorizma,
16. Okvirnom odlukom Vijeća 2005/212/PUP o oduzimanju predmeta, sredstava i imovine stečene kaznenim djelima od 24. veljače 2005. godine,
17. Konvencijom od 26. srpnja 1995. godine, koja se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 316, 27.11.1995, str. 49),
18. Protokolom od 27. rujna 1996. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 313, 23.10.1996, str. 2),
19. Drugim Protokolom od 19. lipnja 1997. godine, koji se donosi na temelju članka K.3 Ugovora o EU, uz Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL C 221, 19.7.1997, str. 12),
20. Konvencijom o provedbi Sporazuma iz Schengena,
21. Okvirnom odlukom Vijeća 2000/383/JHA od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura,

22. Okvirnom odlukom Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. kojom se utvrđuju minimalne odredbe u vezi sa sastavnim elementima kaznenih djela i zakonskih kazni u području nedopuštene trgovine drogama,
23. Direktivom 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijski sustav i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP,
24. Direktivom 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP,
25. Direktivom 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP,
26. Direktivom 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlorabu tržišta (SL L 173, 12.6.2014).